

Den Europæiske Unions Tidende

C 22

51. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

26. januar 2008

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
IV	<i>Oplysninger</i>	
	OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER	
	Domstolen	
2008/C 22/01	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 8 af 12.1.2008	1
V	<i>Udtalelser</i>	
	RETLIGE PROCEDURER	
	Domstolen	
2008/C 22/02	Forenede sager C-463/04 og C-464/04: Domstolens dom (Første Afdeling) af 6. december 2007 — Federconsumatori, Adiconsum, ADOC, Ercole Pietro Zucca (sag C-463/04) og Associazione Azionariato Diffuso dell'AEM SpA, Filippo Cuccia, Giacomo Fragapane, Pietro Angelo Puggioni, Annamaria Sanchirico, Sandro Sartorio (sag C-464/04) (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Italien) (Artikel 56 EF — frie kapitalbevægelser — restriktioner — privatiserede virksomheder — national bestemmelse, hvorefter der i vedtægterne for et aktieselskab kan tillægges staten eller et offentligt organ, som ejer aktier i selskabet, ret til direkte at udpege et eller flere medlemmer af bestyrelsen)	2
2008/C 22/03	Sag C-280/05: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 6. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — statsstøtte — uforenelig med fællesmarkedet — forpligtelse til tilbagesøgning — manglende gennemførelse)	2

DA

2008/C 22/04	Sag C-298/05: Domstolens dom (Første Afdeling) af 6. december 2007 — Columbus Container Services BVBA & Co. mod Finanzamt Bielefeld-Innenstadt (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Münster — Tyskland) (Artikel 43 EF og 56 EF — indkomst- og formuebeskatning — betingelser for beskatning af overskud fra en virksomhed beliggende i en anden medlemsstat — dobbeltbeskatningsoverenskomst — fritagelsesmetoden eller modregningsmetoden) 3	3
2008/C 22/05	Sag C-393/05: Domstolens dom (Første Afdeling) af 29. november 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig (Forordning (EØF) nr. 2092/91 — økologisk produktion af landbrugsprodukter — private kontrolorganer — krav om forretningssted eller en varig infrastruktur i den medlemsstat, hvor ydelsen præsteres — begrundelserne — deltagelse i udøvelse af offentlig myndighed — artikel 55 EF — forbrugerbeskyttelse) 3	3
2008/C 22/06	Sag C-404/05: Domstolens dom (Første Afdeling) af 29. november 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland (Forordning (EØF) nr. 2092/91 — økologisk produktion af landbrugsprodukter — private kontrolorganer — krav om forretningssted eller en varig infrastruktur i den medlemsstat, hvor ydelsen præsteres — begrundelserne — deltagelse i udøvelse af offentlig myndighed — artikel 55 EF — forbrugerbeskyttelse) 4	4
2008/C 22/07	Sag C-456/05: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 6. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland (Traktatbrud — artikel 43 EF — autoriserede psykoterapeuter — kvoteordning — undtagelser i henhold til overgangsbestemmelser — proportionalitet — antagelse til realitetsbehandling) 4	4
2008/C 22/08	Sag C-7/06 P: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 29. november 2007 — Beatriz Salvador García mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Appel — tjenestemænd — løn — udlandstillæg — betingelsen i artikel 4, stk. 1, litra a), andet led, i vedtægtens bilag VII — begrebet »tjeneste for en anden stat«) 5	5
2008/C 22/09	Sag C-8/06 P: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 29. november 2007 — Anna Herrero Romeu mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Appel — tjenestemænd — løn — udlandstillæg — betingelsen i artikel 4, stk. 1, litra a), andet led, i vedtægtens bilag VII — begrebet »tjeneste for en anden stat«) 5	5
2008/C 22/10	Sag C-9/06 P: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 29. november 2007 — Tomás Salazar Brier mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Appel — tjenestemænd — løn — udlandstillæg — betingelsen i artikel 4, stk. 1, litra a), andet led, i vedtægtens bilag VII — begrebet »tjeneste for en anden stat«) 6	6
2008/C 22/11	Sag C-10/06 P: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 29. november 2007 — Rafael de Bustamante Tello mod Rådet for Den Europæiske Union (Appel — tjenestemænd — løn — udlandstillæg — betingelsen i artikel 4, stk. 1, litra a), andet led, i vedtægtens bilag VII — begrebet »tjeneste for en anden stat«) 6	6
2008/C 22/12	Sag C-59/06 P: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 6. december 2007 — Luigi Marcuccio mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Appel — tjenestemænd — ansættelse i et tredjeland — omplacering af stillingen og den ansatte — princippet om overholdelse af retten til forsvar — rækkevidde — bevisbyrde) 7	7
2008/C 22/13	Sag C-119/06: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 29. november 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — tilsidesættelse af direktiv 92/50/EØF om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler — kontraktstildeling uden passende udbudsbekendtgørelse — tildeling af tjenesteydelser i form af medicinsk transport i Toscana) 7	7

2008/C 22/14	Sag C-176/06 P: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 29. november 2007 — Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH og Stadtwerke Uelzen GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, E.ON Kernkraft GmbH, RWE Power AG, EnBW Energie Baden-Württemberg AG og Vattenfall Europe Nuclear Energy GmbH, tidligere Hamburgische Electricitäts-Werke AG (Appel — statsstøtte, som de tyske myndigheder hævdes at have ydet til kernekraftværker — bestemmelser vedrørende nedlukning af kernekraftværker og bortskaffelse af radioaktivt affald — formaliteten i sagen for Retten — ordre public-anbringende) 8	8
2008/C 22/15	Sag C-262/06: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 22. november 2007 — Deutsche Telekom AG mod Forbundsrepublikken Tyskland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland) (Telekommunikationssektoren — forsyningspligt og brugerrettigheder — begrebet »forpligtelser«, som foreløbigt skal bibeholdes — artikel 27, stk. 1, i direktiv 2002/21/EF (»rammedirektivet«) og artikel 16, stk. 1, litra a), i direktiv 2002/22/EF (»forsyningspligtdirektivet«) — takster for præstation af taletelefonitjenester — forpligtelse til at indhente en administrativ godkendelse) 8	8
2008/C 22/16	Sag C-300/06: Domstolens dom (Første Afdeling) af 6. december 2007 — Ursula Voß mod Land Berlin (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht, Tyskland) (Artikel 141 EF — princippet om lige løn til mænd og kvinder — tjenestemænd — overarbejde — indirekte forskelsbehandling af kvindelige deltidsansatte) 9	9
2008/C 22/17	Sag C-328/06: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 22. november 2007 — Alfredo Nieto Nuño mod Leonci Monlleó Franquet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Mercantil — Spanien) (Varemærker — direktiv 89/104/EØF — artikel 4, stk. 2, litra d) — varemærke, der er »vitterlig kendt« i den i Pariserkonventionens artikel 6b angivne betydning — kendskab til varemærket — geografisk udstrækning) 9	9
2008/C 22/18	Sag C-401/06: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 6. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland (Traktatbrud — beskatning — sjette momsdirektiv — udveksling af tjenesteydelser — bobestyrer — tjenesteydelsens leveringssted — artikel 9, stk. 1, og artikel 9, stk. 2, litra e)) 10	10
2008/C 22/19	Sag C-417/06 P: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 29. november 2007 — Den Italienske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Appel — formaliteten — strukturfonde — finansiering af fællesskabsinitiativer — ændring af den vejledende fordeling — opfyldelse af en retskraftig dom) 10	10
2008/C 22/20	Sag C-435/06: Domstolens dom (Store Afdeling) af 27. november 2007 — C (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein hallinto-oikeus — Finland) (Samarbejde om civilretlige spørgsmål — kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældresvar — forordning (EF) nr. 2201/2003 — materielt og tidsmæssigt anvendelsesområde — begrebet »civilretlige« spørgsmål — afgørelse om fjernelse og anbringelse af børn uden for hjemmet — offentligretlige foranstaltninger til beskyttelse af børn) 11	11
2008/C 22/21	Sag C-451/06: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 6. december 2007 — Gabriele Walderdorff mod Finanzamt Waldviertel (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien (Østrig)) (Sjette momsdirektiv — artikel 13, punkt B, litra b) — fritagelse — bortforpagtning og udlejning af fast ejendom — forpagtning af fiskerirettigheder) 11	11
2008/C 22/22	Sag C-486/06: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 6. december 2007 — BVBA Van Landeghem mod Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van beroep te Antwerpen, Belgien) (Den fælles toldtarif — kombineret nomenklatur — tarifiering — pos. 8703 og 8704 — motorkøretøjer af pickup-typen) 12	12

2008/C 22/23	Sag C-508/06: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 29. november 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Malta (Traktatbrud — direktiv 96/59/EF — artikel 11 — affaldshåndtering — bortskaffelse af polychlorbiphenyler og polychlorterphenyler — undladelse af at give den påkrævede meddelelse om programmer og skitserede planer) 12	12
2008/C 22/24	Sag C-516/06 P: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 6. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Ferriere Nord SpA (Appel — konkurrence — Kommissionens beslutning — bøde — gennemførelse — forordning (EØF) nr. 2988/74 — forældelse — akt, der indeholder et klagepunkt — afvisning) 13	13
2008/C 22/25	Sag C-6/07: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 29. november 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien (Traktatbrud — direktiv 2002/74/EF — beskyttelse af arbejdstagere — arbejdsgiverens insolvens) 13	13
2008/C 22/26	Sag C-34/07: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 29. november 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg (Traktatbrud — direktiv 2003/109/EF — fastboende tredjelandsstatsborgere — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist) 14	14
2008/C 22/27	Sag C-57/07: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 6. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg (Traktatbrud — direktiv 2003/86/EF — ret til familiesammenføring — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist) 14	14
2008/C 22/28	Sag C-67/07: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 29. november 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (Traktatbrud — direktiv 2004/24/EF — traditionelle plantelægemidler — fællesskabskodeks — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist) 15	15
2008/C 22/29	Sag C-68/07: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 29. november 2007 — Kerstin Sundelind Lopez mod Miguel Enrique Lopez Lizazo (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Högsta domstolen — Sverige) (Forordning (EF) nr. 2201/2003 — artikel 3, 6 og 7 — retternes kompetence — anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar — kompetence i sager om skilsmisse — sagsøgt, der er statsborger og bosiddende i et tredjeland — nationale kompetence-regler, der fastsætter et eksorbitant værneting) 15	15
2008/C 22/30	Sag C-106/07: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 6. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (Traktatbrud — direktiv 2000/59/EF — modtage-faciliteter i havne til driftsaffald og lastrester fra skibe — manglende fastsættelse og gennemførelse af planer for affaldsmodtagelse og håndtering for alle havne) 16	16
2008/C 22/31	Sag C-112/07: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 29. november 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — direktiv 2004/80/EF — politi-samarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager — erstatning til ofre for forbrydelser — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist) 16	16
2008/C 22/32	Sag C-258/07: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 6. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige (Traktatbrud — direktiv 2004/18/EF — fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist) 17	17
2008/C 22/33	Sag C-263/07: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 29. november 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg (Traktatbrud — ukorrekt gennemførelse — direktiv 96/61/EF — artikel 9, stk. 4 — artikel 13, stk. 1 — bilag I — integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening — begreberne »anvendelse af den bedste tilgængelige teknik« og »med mellemrum revurderer [...] vilkårene i godkendelsen«) 17	17

2008/C 22/34	Sag C-457/06 P: Domstolens kendelse af 4. oktober 2007 — Republikken Finland mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Appel — annulationssøgsmål — afvisning — akt, der ikke har bindende retsvirkninger — De Europæiske Fællesskabers egne indtægter — traktatbrudssøgsmål — artikel 11 i forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 — morarente — forhandlinger om en aftale om betinget betaling — afvisningsskrivelse) 18	18
2008/C 22/35	Sag C-495/06 P: Domstolens kendelse af 25. oktober 2007 — Bart Nijs mod Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber (Appel — forfremmelse — forfremmelsesår 2003 — bedømmelsesrapport — stadfæstelse af bedømmelsesrapport — afgørelse om at forfremme en anden tjenestemand til lønklassen som oversætter-revisor — erstatningssøgsmål — åbenbart, at appellen dels ikke kan antages til realitetsbehandling, dels er ugrundet) 18	18
2008/C 22/36	Sag C-242/07 P: Domstolens kendelse af 8. november 2007 — Kongeriget Belgien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Appel — søgsmålsfrist — artikel 43, stk. 6, i Rettens procesreglement — originaleksemplaret af stævningen indleveret efter fristens udløb — afvisning — begrebet undskyldelig fejl — begrebet omstændighed, som ikke kunne forudses) 19	19
2008/C 22/37	Sag C-502/06 P: Appel iværksat den 13. december 2006 af Carlos Correia de Matos til prøvelse af kendelse afsagt den 27. september 2006 af Retten i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-440/05, Carlos Correia de Matos mod Europa-Parlamentet 19	19
2008/C 22/38	Sag C-440/07 P: Appel iværksat den 24. september 2007 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 11. juli 2007 af Retten i Første Instans (Fjerde Udvidede Afdeling) i sag T-351/03, Schneider Electric SA mod Kommissionen 19	19
2008/C 22/39	Sag C-443/07 P: Appel iværksat den 28. september 2007 af Clara Centeno Mediavilla, Delphine Fumey, Eva Gerhards, Iona M.S. Hamilton, Raymond Hill, Jean Huby, Patrick Klein, Domenico Lombardi, Thomas Millar, Miltiadis Moraitis, Ansa Norman Palmer, Nicola Robinson, François-Xavier Rouxel, Marta Silva Mendes, Peter van den Hul, Fritz Von Nordheim Nielsen, Michaël Zouridakis til prøvelse af dom afsagt den 11. juli 2007 af Retten i Første Instans (Fjerde Udvidede Afdeling) i sag T-58/05, Centeno Mediavilla m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber 20	20
2008/C 22/40	Sag C-471/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Belgique) den 24. oktober 2007 — Association générale de l'industrie du médicament ASBL, Bayer SA, Servier Benelux SA, Janssen Cilag SA, Pfizer SA mod État belge — Intervenient: Sanofi-Aventis Belgium SA 21	21
2008/C 22/41	Sag C-472/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Belgien) den 24. oktober 2007 — Association générale de l'industrie du médicament ASBL, Bayer SA, Pfizer SA, Servier Benelux SA, Sanofi-Aventis Belgium SA mod État belge 22	22
2008/C 22/42	Sag C-473/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 25. oktober 2007 — Association nationale pour la protection des eaux et des rivières — TOS, Association OABA mod Ministère de l'écologie, du développement et de l'aménagement durables — Intervenient: Foreningen France Nature Environnement 22	22
2008/C 22/43	Sag C-475/07: Sag anlagt den 25. oktober 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Polen 23	23
2008/C 22/44	Sag C-476/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Berlin (Tyskland) den 29. oktober 2007 — M.C.O. Congres mod suxxs GmbH 23	23
2008/C 22/45	Sag C-478/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Handelsgericht Wien (Østrig) den 25. oktober 2007 — Budějovický Budvar, národní podnik, mod Rudolf Ammersin GmbH 24	24

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2008/C 22/46	Sag C-485/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Centrale Raad van Beroep (Nederlandene) den 5. november 2007 — Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen mod H. Akdas m.fl.	24
2008/C 22/47	Sag C-486/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 5. november 2007 — Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) mod Consorzio Agrario di Ravenna Soc. Coop. arl	25
2008/C 22/48	Sag C-489/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Lahr (Tyskland) den 5. november 2007 — Pia Messner mod Firma Stefan Krüger	25
2008/C 22/49	Sag C-491/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht für Strafsachen Wien (Østrig) den 31. oktober 2007 — Straffesag mod Vladimir Turansky	26
2008/C 22/50	Sag C-492/07: Sag anlagt den 7. november 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Polen	26
2008/C 22/51	Sag C-495/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Patent- und Markensenat (Østrig) den 14. november 2007 — Silberquelle GmbH mod Maselli — Strickmode GmbH	26
2008/C 22/52	Sag C-497/07 P: Appel iværksat den 16. november 2007 af Philip Morris Products SA til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) den 12. september 2007 i sag T-140/06 — Philip Morris Products mod KHIM	27
2008/C 22/53	Sag C-498/07 P: Appel iværksat den 16. november 2007 af Aceites del Sur Coosur, S.A., tidligere Aceites del Sur, S.A., til prøvelse af dom afsagt den 12. september 2007 af Retten i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-363/04, Koipe Corporación, S.L. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	27
2008/C 22/54	Sag C-499/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Belgien) den 16. november 2007 — NV Beleggen, Risicokapitaal, Beheer mod Belgische Staat	29
2008/C 22/55	Sag C-502/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 16. november 2007 — K-1 Sp. z o.o., Torun mod Dyrektor Izby Skarbowej, Bydgoszcz	30
2008/C 22/56	Sag C-504/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 19. november 2007 — Associação Nacional de Transportes Rodoviários de Pesados de Passageiros (Antrop) m.fl. mod Conselhos de Ministros m.fl.	31
2008/C 22/57	Sag C-508/07 P: Appel iværksat den 21. november 2007 af Cain Cellars, Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Første Afdeling) den 12. september 2007 i sag T-304/05 — Cain Cellars, Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	32
2008/C 22/58	Sag C-510/07: Sag anlagt den 21. november 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien	32
2008/C 22/59	Sag C-511/07: Sag anlagt den 21. november 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg	33
2008/C 22/60	Sag C-515/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden den 22. november 2007 — Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie mod Staatssecretaris van Financiën	33

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2008/C 22/61	Sag C-517/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (Chancery Division) (Det Forenede Kongerige) den 22. november 2007 — Afton Chemical Limited mod The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs	34
2008/C 22/62	Sag C-520/07 P: Appel iværksat den 22. november 2007 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 12. september 2007 af Retten i Første Instans (Fjerde Udvidede Afdeling) i sag T-196/02, MTU Friedrichshafen GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	34
2008/C 22/63	Sag C-523/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 23. november 2007 — Korkein hallinto-oikeus mod A	35
2008/C 22/64	Sag C-527/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Det Forenede Kongerige) den 28. november 2007 — Generics (UK) Ltd, The Queen mod Licensing Authority (repræsenteret ved Medicines and Healthcare products Regulatory Agency)	36
2008/C 22/65	Sag C-528/07 P: Appel iværksat den 29. november 2007 af Association de la presse internationale ASBL til prøvelse af dom afsagt den 12. september 2007 af Retten i Første Instans (Store Afdeling) i sag T-36/04, Association de la presse internationale ASBL (API) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	36
2008/C 22/66	Sag C-532/07 P: Appel iværksat den 29. november 2007 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 12. september 2007 af Retten i Første Instans (Store Afdeling) i sag T-36/04, Association de la presse internationale ASBL mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	37
2008/C 22/67	Sag C-541/07: Sag anlagt den 30. november 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik	38
2008/C 22/68	Sag C-548/07: Sag anlagt den 10. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik	38
2008/C 22/69	Sag C-20/07: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 8. oktober 2007 — Kommissionen mod Irland	39
2008/C 22/70	Sag C-145/07: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 8. november 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige	39
2008/C 22/71	Sag C-223/07: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 8. november 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige	39

Retten i Første Instans

2008/C 22/72	Sag T-307/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 12. december 2007 — Pagliacci mod Kommissionen (Tjenestemænd — generel udvælgelsesprøve — manglende optagelse på reservelisten — tilsidesættelse af meddelelsen om udvælgelsesprøve — krav om kvalifikationsbeviser og erhvervs erfaring)	40
2008/C 22/73	Sag T-66/05: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 11. december 2007 — Sack mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — annullationssøgsmål — tillæg — funktion som »kontorchef« — ligebehandling — begrundelsespligt — regler om sprog)	40
2008/C 22/74	Sag T-86/05: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 12. december 2007 — K & L Ruppert Stiftung mod KHIM — Lopes de Almeida Cunha m.fl. (CORPO LIVRE) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om figurmærket CORPO LIVRE — nationale og internationale ordmærker LIVRE — for sen fremlæggelse af bevis for brug af de ældre varemærker)	40

2008/C 22/75	Forenede sager T-101/05 og T-111/05: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 12. december 2007 — BASF og UCB mod Kommissionen (Konkurrence — karteller i sektoren for vitaminprodukter — cholinchlorid (B4-vitamin) — beslutning, hvori der fastslås en overtrædelse af artikel 81 EF og artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde — bøder — afskrækkende virkning — gentagne overtrædelser — samarbejde under den administrative procedure — samlet og vedvarende overtrædelse) 41	41
2008/C 22/76	Sag T-112/05: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 12. december 2007 — Akzo Nobel m.fl. mod Kommissionen (Konkurrence — karteller i sektoren for vitaminprodukter — cholinchlorid (B4-vitamin) — beslutning, hvori der fastslås en overtrædelse af artikel 81 EF og artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) — ansvar for ulovlig adfærd) 41	41
2008/C 22/77	Sag T-113/05: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 13. december 2007 — Angelidis mod Parlamentet (Personalesag — tjenestemænd — besættelse af en stilling i A2 — afslag på ansøgning — væsentlige formmangler — annulationssøgsmål — erstatningssøgsmål) 42	42
2008/C 22/78	Sag T-308/05: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 12. december 2007 — Italien mod Kommissionen (Strukturfonde — cofinansiering — forordning (EØF) nr. 1260/1999 og 448/2004 — betingelser for acontoudbetalinger fra nationale organer i henhold til statsstøtteordninger eller støtte — bevis for den endelige støttemodtagers brug af midlerne — annulationssøgsmål — anfægtelig akt) 42	42
2008/C 22/79	Sag T-10/06: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 11. december 2007 — Portela & Companhia mod KHIM — Torrens Cuadrado og Gilbert Sanz (Bial) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket Bial — det ældre nationale ordmærke BIAL — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 — bevis for eksistensen af det ældre varemærke — samtidig eksistens af ældre varemærker — anbringende, der ændrer sagens genstand — beviser, der for første gang forelægges for Retten — omkostninger i forbindelse med indsigelsessagen) 43	43
2008/C 22/80	Forenede sager T-50/06, T-56/06, T-60/06, T-62/06 og T-69/06: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 12. december 2007 — Irland m.fl. mod Kommissionen (Statsstøtte — direktiv 92/81/EØF — punktafgiftsfritagelse for mineralolie — mineralolie anvendt som brændstof til produktion af aluminiumoxid — punktafgiftsfritagelse indført af Frankrig, Irland og Italien — ny støtte — eksisterende støtte — begrundelsespligt — behandlet af egen drift) 43	43
2008/C 22/81	Sag T-117/06: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 12. december 2007 — DeTeMedien mod KHIM (suchen.de) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket suchen.de — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — domænenavn — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 40/94) 44	44
2008/C 22/82	Sag T-134/06: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 13. september 2007 — Xentral mod KHIM (PAGESJAUNES.COM) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket PAGESJAUNES.COM — det ældre nationale figurmærke LES PAGES JAUNES — domænenavnet »pagesjaunes.com« — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94) 44	44
2008/C 22/83	Sag T-242/06: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 13. december 2007 — Cabrera Sánchez mod KHIM — Industrias Cárnicas Valle (el charcutero artesano) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om »el charcutero artesano« som EF-figurmærke — ældre nationalt figurmærke »El Charcutero« — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — manglende lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94) 45	45

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2008/C 22/84	Sag T-326/07 R: Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 4. december 2007 — Cheminova m.fl. mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — direktiv 91/414/EØF — begæring om udsættelse af gennemførelsen — formaliteten — manglende uopsættelighed)	45
2008/C 22/85	Sag T-414/07: Sag anlagt den 19. november 2007 — Euro-Information mod KHIM (gengivelse af en hånd, der holder et kort med tre trekanter)	45
2008/C 22/86	Sag T-421/07: Sag anlagt den 22. november 2007 — Deutsche Post mod Kommissionen	46
2008/C 22/87	Sag T-425/07: Sag anlagt den 16. november 2007 — Agencja Wydawnicza Technopol mod KHIM (100)	46
2008/C 22/88	Sag T-426/07: Sag anlagt den 16. november 2007 — Agencja Wydawnicza Technopol mod KHIM (300)	47
2008/C 22/89	Sag T-427/07: Sag anlagt den 16. november 2007 — Mirto Corporación Empresarial mod KHIM — Maglificio Barbara (Mirtillino)	47
2008/C 22/90	Sag T-428/07: Sag anlagt den 22. november 2007 — Centre d'Étude et de Valorisation des Algues mod Kommissionen	48
2008/C 22/91	Sag T-430/07: Sag anlagt den 23. november 2007 — Bodegas Montebello mod KHIM — Montebello (MONTEBELLO RHUM AGRICOLE)	48
2008/C 22/92	Sag T-432/07: Sag anlagt den 29. november 2007 — Frankrig mod Kommissionen	49
2008/C 22/93	Sag T-433/07: Sag anlagt den 22. november 2007 — Ryanair mod Kommissionen	49
2008/C 22/94	Sag T-436/07 P: Appel iværksat den 30. november 2007 af Nikos Giannopoulos til prøvelse af dom afsagt den 20. september 2007 af Retten for EU-personalesager i sag F-111/06, Giannopoulos mod Rådet	50
2008/C 22/95	Sag T-440/07: Sag anlagt den 5. december 2007 — Huta Buczek mod Kommissionen	50
2008/C 22/96	Sag T-271/06: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 6. december 2007 — Microsoft mod Kommissionen	51

Retten for EU-Personalesager

2008/C 22/97	Sag F-65/05: EU-Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 13. december 2007 — Wandschneider mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — bedømmelse — karriereudviklingsrapport — bedømmelsen for 2003 — annullationssøgsmål — begrundelse — åbenbart urigtigt skøn)	52
2008/C 22/98	Sag F-95/05: EU-Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 13. december 2007 — N mod Kommissionen (Personalesag — midlertidigt ansatte — ansættelse — stilling som administrationschef — tredjelande — ufavorabel udtalelse fra lægetjenesten)	52
2008/C 22/99	Sag F-130/05: EU-Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 13. december 2007 — Soares mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — genoprettelse af karriere — manglende bedømmelsesrapport — sammenligning af fortjenester — ansøgning i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 1 — formaliteten — ny og væsentlig faktisk omstændighed)	53

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2008/C 22/100	Sag F-28/06: EU-Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 13. december 2007 — Wandschneider mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — bedømmelse — karriereudviklingsrapport — bedømmelsen for 2004 — annullationssøgsmål — begrundelse — åbenbart urigtigt skøn) 53	53
2008/C 22/101	Sag F-42/06: EU-Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 13. december 2007 — Sundholm mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — bedømmelse — karriereudviklingsrapport — bedømmelse for 2004 — formål og bedømmelseskriterier — interesser) 53	53
2008/C 22/102	Sag F-73/06: EU-Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 13. december 2007 — Van Neyghem mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — almindelig udvælgelsesprøve — bedømmelse af den skriftlige prøve — frist for klage — formaliteten — begrundelsespligt) 54	54
2008/C 22/103	Sag F-108/06: EU-Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 13. december 2007 — Basili mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — bedømmelse — karriereudviklingsrapport — bedømmelse for 2004 — annullationssøgsmål — personalerepræsentant — udtalelse fra ad hoc-gruppen) 54	54
2008/C 22/104	Sag F-27/07: EU-Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 13. december 2007 — Sundholm mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — bedømmelse — karriereudviklingsrapport — bedømmelse for perioden 2001/2002 — fravær på grund af sygdom — fuldbyrdelse af dom afsagt af Retten i Første Instans — artikel 233 EF) 54	54
2008/C 22/105	Sag F-40/06: EU-Personalerettens kendelse (Første Afdeling) den 6. december 2007 — Marcuccio mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — ansøgning om oplysning om personlige ejendele, der transporteredes fra tjenestestedet til bopælen — stillingtagen til sagen uforuden — åbenbart, at erstatningspåstand skal afvises) 55	55
2008/C 22/106	Sag F-23/07: EU-Personalerettens kendelse (Første Afdeling) den 19. oktober 2007 — M mod Det Europæiske Lægemiddelagentur (Personalesag — tjenestemænd — invaliditet — invaliditetsudvalg — afslag på indkaldelse heraf — åbenbar formel mangel) 55	55
2008/C 22/107	Sag F-99/07: Sag anlagt den 28. september 2007 — Bernard mod Europol 55	55
2008/C 22/108	Sag F-108/07: Sag anlagt den 15. oktober 2007 — Nijs mod Revisionsretten 56	56
2008/C 22/109	Sag F-124/07: Sag anlagt den 23. oktober 2007 — Behmer mod Parlamentet 56	56
2008/C 22/110	Sag F-126/07: Sag anlagt den 30. oktober 2007 — Van Beers mod Kommissionen 57	57
2008/C 22/111	Sag F-127/07: Sag anlagt den 30. oktober 2007 — Coto Moreno mod Kommissionen 57	57
2008/C 22/112	Sag F-3/07: Kendelse afsagt af EU-Personaleretten den 5. december 2007 — Moschonaki mod Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene (Eurofound) 58	58
2008/C 22/113	Sag F-71/07: Kendelse afsagt af EU-Personaleretten den 28. november 2007 — Karatzoglou mod Det Europæiske Genopbygningsagentur (EAR) 58	58

IV

*(Oplysninger)*OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG
ORGANER

DOMSTOLEN

*(2008/C 22/01)***Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende***

EUT C 8 af 12.1.2008

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 315 af 22.12.2007

EUT C 297 af 8.12.2007

EUT C 283 af 24.11.2007

EUT C 269 af 10.11.2007

EUT C 247 af 20.10.2007

EUT C 235 af 6.10.2007

Teksterne er tilgængelige i:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Udtalelser)

RETLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Første Afdeling) af 6. december 2007 — Federconsumatori, Adiconsum, ADOC, Ercole Pietro Zucca (sag C-463/04) og Associazione Azionariato Diffuso dell'AEM SpA, Filippo Cuccia, Giacomo Fragapane, Pietro Angelo Puggioni, Annamaria Sanchirico, Sandro Sartorio (sag C-464/04) (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Italien)

(Forenede sager C-463/04 og C-464/04) ⁽¹⁾

(Artikel 56 EF — frie kapitalbevægelser — restriktioner — privatiserede virksomheder — national bestemmelse, hvorefter der i vedtægterne for et aktieselskab kan tillægges staten eller et offentligt organ, som ejer aktier i selskabet, ret til direkte at udpege et eller flere medlemmer af bestyrelsen)

(2008/C 22/02)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Parter i hovedsagerne

Sagsøgere: Federconsumatori, Adiconsum, ADOC, Ercole Pietro Zucca (sag C-463/04) og Associazione Azionariato Diffuso dell'AEM SpA, Filippo Cuccia, Giacomo Fragapane, Pietro Angelo Puggioni, Annamaria Sanchirico, Sandro Sartorio (sag C-464/04)

Sagsøgt: Comune di Milano

Intervenienter: AEM SpA (sag C-463/04 og sag C-464/04), Edison SpA (sag C-463/04),

Sagernes genstand

Anmodninger om præjudiciel afgørelse — Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — fortolkning af artikel 56 EF — national lov, som giver offentlige organer mulighed for at udnævne bestyrelsesmedlemmer eller revisorer i privatiserede virksomheder — anvendt af en lokal myndighed, som bevarer en væsentlig aktieandel i en privatiseret virksomhed

Konklusion

Artikel 56 EF skal fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse som artikel 2449 i den italienske borgerlige lovbog, hvorefter der i et aktieselskabs vedtægter kan tillægges staten eller et offentligt organ, som ejer aktier i dette selskab, ret til direkte at udpege et eller flere bestyrelsesmedlemmer, når denne bestemmelse enten alene eller, som det er tilfældet i hovedsagerne, i kombination med en bestemmelse som artikel 4 i lovdekret nr. 332 af 31. maj 1994, efter ændring nu lov nr. 474 af 30. juli 1994, som ændret ved lov nr. 350 af 24. december 2003, som anerkender denne stats eller dette organs ret til at deltage i valg på grundlag af listevalg af bestyrelsesmedlemmer, som ikke er direkte udpeget af staten eller organet, giver denne stat eller dette organ en indflydelse, som er uforholdsmæssig stor i forhold til deres aktiebesiddelse i selskabet.

⁽¹⁾ EUT C 249 af 14.10.2006.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 6. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-280/05) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — statsstøtte — uforenelig med fællesmarkedet — forpligtelse til tilbagesøgning — manglende gennemførelse)

(2008/C 22/03)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved V. Di Bucci og E. Righini, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved I.M. Braguglia, som befuld-mægtiget, og avocat D. Del Gaizo)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 2, 3 og 4 i Kommissionens beslutning 2004/800/EF af 30. marts 2004 som i forhold til fællesmarkedet underkender en støtteordning gennemført af Italien vedrørende hastetiltag til støtte for beskæftigelsen i virksomheder i økonomiske vanskeligheder, undergivet et konkurssurrogat, og med mere end tusind ansatte (støtte nr. CR 62/2003 ex NN 7/2003 — Italien) (EUT L 352, s.10) — tilsidesættelse af pligten til inden for den fastsatte frist at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at tilbagesøge den støtte, som er blevet erklæret uforenelig med fællesmarkedet

Konklusion

1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2 og 3 i Kommissionens beslutning 2004/800/EF af 30. marts 2004 vedrørende den statsstøtteordning om hastetiltag på beskæftigelsesområdet, som Italien har gennemført, idet den ikke inden for de fastsatte frister har truffet de nødvendige foranstaltninger med henblik på fra de begunstigede at tilbagesøge den statsstøtte, der ved denne beslutning blev erklæret for ulovlig og uforenelig med fællesmarkedet.

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 229 af 17.9.2005.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 6. december 2007 — Columbus Container Services BVBA & Co. mod Finanzamt Bielefeld-Innenstadt (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Münster — Tyskland)

(Sag C-298/05) (¹)

(Artikel 43 EF og 56 EF — indkomst- og formuebeskatning — betingelser for beskatning af overskud fra en virksomhed beliggende i en anden medlemsstat — dobbeltbeskatningsoverenskomst — fritagelsesmetoden eller modregningsmetoden)

(2008/C 22/04)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Münster

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Columbus Container Services BVBA & Co.

Sagsøgt: Finanzamt Bielefeld-Innenstadt

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht Münster — fortolkning af artikel 43, 56, 57 og 58 i EF-traktaten — fri etableringsret og frie kapitalbevægelser — passive indtægter, der har karakter af investeringskapital i et udenlandsk driftssted, etableret af et skattesubjekt, som er fuldt skattepligtig i Tyskland — national lovgivning, hvorefter skat erlagt i udlandet modregnes i den nationale skat i strid med dobbeltbeskatningsoverenskomsten med Belgien, der foreskriver fritagelse

Konklusion

Artikel 43 EF og 56 EF skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en skattelovgivning i en medlemsstat, hvorefter en hjemmehørende persons indtægter fra kapital, der er investeret i en virksomhed, der har hjemsted i en anden medlemsstat, uanset en foreliggende dobbeltbeskatningsoverenskomst med den medlemsstat, hvor virksomheden har hjemsted, ikke fritages for national indkomstbeskatning, men undergives national beskatning med modregning af den skat, som er pålagt i den anden medlemsstat.

(¹) EUT C 271 af 29.10.2005.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 29. november 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig

(Sag C-393/05) (¹)

(Forordning (EØF) nr. 2092/91 — økologisk produktion af landbrugsprodukter — private kontrolorganer — krav om forretningssted eller en varig infrastruktur i den medlemsstat, hvor ydelsen præsteres — begrundelserne — deltagelse i udøvelse af offentlig myndighed — artikel 55 EF — forbrugerbeskyttelse)

(2008/C 22/05)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved E. Traversa og G. Braun, som befuld-mægtigede)

Sagsøgt: Republikken Østrig (ved C. Pesendorfer, som befuld-mægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 49 EF — fri udveksling af tjenesteydelser — krav om forretningssted eller en varig infrastruktur i Østrig for kontrolorganer inden for området for økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter, som er godkendt i en anden medlemsstat

Konklusion

1) Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 49 EF, idet den kræver, at private kontrolorganer inden for området for økologisk landbrug, som er godkendt i en anden medlemsstat, skal have et forretningssted i Østrig, for at de kan udøve deres kontrolvirksomhed dér.

2) Republikken Østrig betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 10 af 14.1.2006.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 29. november 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-404/05) (¹)

(Forordning (EØF) nr. 2092/91 — økologisk produktion af landbrugsprodukter — private kontrolorganer — krav om forretningssted eller en varig infrastruktur i den medlemsstat, hvor ydelsen præsteres — begrundelserne — deltagelse i udøvelse af offentlig myndighed — artikel 55 EF — forbrugerbeskyttelse)

(2008/C 22/06)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved E. Traversa og G. Braun, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland (ved M. Lumma og C. Schulze-Bahr, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 49 EF — fri udveksling af tjenesteydelser — krav om forretningssted eller en varig infrastruktur i Tyskland for kontrolorganer inden for området for økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter, som er godkendt i en anden medlemsstat

Konklusion

1) Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 49 EF, idet den kræver, at private kontrolorganer inden for området for økologisk landbrug, som er godkendt i en anden medlemsstat, skal have et forretningssted i Tyskland, for at de kan udøve deres kontrolvirksomhed dér.

2) Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 10 af 14.1.2006.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 6. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-456/05) (¹)

(Traktatbrud — artikel 43 EF — autoriserede psykoterapeuter — kvoteordning — undtagelser i henhold til overgangsbestemmelser — proportionalitet — antagelse til realitetsbehandling)

(2008/C 22/07)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved H. Støvlbæk og S. Grünheid, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland (ved M. Lumma og U. Forsthoff, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af EF-traktatens artikel 43 — overgangsordning om tilladelse til at udføre hvervet som psykoterapeut, hvorefter en forudgående beskæftigelse i medfør af en national sygesikringsordning er krævet til opnåelse heraf

Konklusion

1) Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 43 EF, idet den udelukkende anvender overgangsbestemmelserne eller princippet om »velerhvervede rettigheder«, som gør det muligt for psykoterapeuter at opnå autorisation eller godkendelse uafhængigt af de gældende bestemmelser om den lovpligtige sygesikring, på psykoterapeuter, som har udøvet deres erhverv inden for den tyske lovpligtige sygesikringsordning, og idet den ikke har taget hensyn til tilsvarende eller lignende erhvervsmæssig beskæftigelse, der er udøvet af psykoterapeuter i andre medlemsstater.

2) Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 86 af 8.4.2006.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 29. november 2007 — Beatriz Salvador García mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-7/06 P) (¹)

(Appel — tjenestemænd — løn — udlandstillæg — betingelsen i artikel 4, stk. 1, litra a), andet led, i vedtægtens bilag VII — begrebet »tjeneste for en anden stat«)

(2008/C 22/08)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Beatriz Salvador García (ved abogados R. García-Gallardo Gil Fournier, D. Domínguez Pérez og A. Sayagués Torres)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Currall, som befuldmægtiget, bistået af abogados J. Gutiérrez Gisbert, J. Rivas Andrés og M. Canal)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Første Afdeling) den 25. oktober 2005 i sag T-205/02, Salvador García mod Kommissionen, hvorved Retten frifandt Kommissionen for appellants påstand om annullation af Kommissionens afgø-

relse af 27. marts 2002 om afvisning af at yde appellant den udlandstillæg, der er fastsat i artikel 4 i bilag VII til vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber, samt de dertil knyttede ydelser

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) Beatriz Salvador García betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 60 af 11.3.2006.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 29. november 2007 — Anna Herrero Romeu mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-8/06 P) (¹)

(Appel — tjenestemænd — løn — udlandstillæg — betingelsen i artikel 4, stk. 1, litra a), andet led, i vedtægtens bilag VII — begrebet »tjeneste for en anden stat«)

(2008/C 22/09)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Anna Herrero Romeu (ved abogados R. García-Gallardo Gil Fournier, D. Domínguez Pérez og A. Sayagués Torres)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Currall, som befuldmægtiget, bistået af abogados J. Rivas Andrés og M. Canal)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Første Afdeling) den 25. oktober 2005 i sag T-298/02, Herrero Romeu mod Kommissionen, hvorved Retten forkastede en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 10. juni 2002 om afvisning af at yde sagsøgeren det udlandstillæg, der er fastsat i artikel 4 i bilag VII til vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber, samt de dertil knyttede ydelser

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Anna Herrero Romeu betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 60 af 11.3.2006.

**Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 29. november 2007
— Tomás Salazar Brier mod Kommissionen for De
Europæiske Fællesskaber**

(Sag C-9/06 P) (¹)

*(Appel — tjenestemænd — løn — udlandstillæg — betin-
gelsen i artikel 4, stk. 1, litra a), andet led, i vedtægtens
bilag VII — begrebet »tjeneste for en anden stat«)*

(2008/C 22/10)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Tomás Salazar Brier (ved advokater R. García-Gallardo
Gil Fournier, D. Domínguez Pérez og A. Sayagués Torres)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske
Fællesskaber (ved J. Currall, som befuldmægtiget, bistået af
advokater J. Gutiérrez Gisbert, J. Rivas Andrés og M. Canal)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Første Afdeling)
den 25. oktober 2005 i sag T-83/03, Salazar Brier mod
Kommissionen, hvorved Retten frifandt Kommissionen for
appellantens påstand om annullation af Kommissionens afgø-
relse af 24. februar 2003 om stiltiende afvisning af sagsøgerens
klage, og af 24. marts 2003 om udtrykkelig afvisning, hvorved
Kommissionen afslog at yde appellant den udlandstillæg, der
er fastsat i artikel 4 i bilag VII til vedtægten for tjenestemænd i
De Europæiske Fællesskaber, samt de dertil knyttede ydelser

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.

- 2) Salazar Brier betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 60 af 11.3.2006.

**Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 29. november 2007
— Rafael de Bustamante Tello mod Rådet for Den
Europæiske Union**

(Sag C-10/06 P) (¹)

*(Appel — tjenestemænd — løn — udlandstillæg — betin-
gelsen i artikel 4, stk. 1, litra a), andet led, i vedtægtens
bilag VII — begrebet »tjeneste for en anden stat«)*

(2008/C 22/11)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Rafael de Bustamante Tello (ved advokater R. García-
Gallardo, D. Domínguez Pérez og A. Sayagués Torres)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union
(ved M. Sims og D. Canga Fano, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Første Afdeling)
den 25. oktober 2005 i sag T-368/03, Rafael De Bustamante
Tello mod Rådet for Den Europæiske Union, hvorved Retten
frifandt Rådet for appellantens påstande om annullation af afgø-
relse af 28. juli 2003, hvori Rådet afslog at yde appellant den
udlandstillæg, der er fastsat i artikel 4 i bilag VII til vedtægten
for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber, samt de dertil
knyttede ydelser

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Rafael de Bustamante Tello betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 60 af 11.3.2006.

**Domstolens dom (Anden Afdeling) af 6. december 2007 —
Luigi Marcuccio mod Kommissionen for De Europæiske
Fællesskaber**

(Sag C-59/06 P) ⁽¹⁾

(Appel — tjenestemænd — ansættelse i et tredjeland —
omplacering af stillingen og den ansatte — princippet om
overholdelse af retten til forsvar — rækkevidde — bevisbyrde)

(2008/C 22/12)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Luigi Marcuccio (ved avvocato L. Garofalo)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske
Fællesskaber (ved J. Currall og C. Berardis-Kayser, som befuld-
mægtigede, avvocato A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Appel til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Femte
Afdeling) den 24. november 2005 i sag T-236/02, Luigi
Marcuccio mod Kommissionen, i hvilken Retten frifandt
Kommissionen for en påstand om annullation af Kommissio-
nens afgørelse om omplacering af appellants stilling fra
Luanda (Angola) til Bruxelles, samt en påstand om erstatning

Konklusion

- 1) Dommen afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første
Instans den 24. november 2005 i sag T-236/02, Marcuccio mod
Kommissionen, annulleres.
- 2) Sagen hjemvises til De Europæiske Fællesskabers Ret i Første
Instans.
- 3) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 96 af 22.4.2006.

**Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 29. november 2007
— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod
Den Italienske Republik**

(Sag C-119/06) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — tilsidesættelse af direktiv 92/50/EØF om
samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige
tjenesteydelsesaftaler — kontraktstildeling uden passende
udbudsbekendtgørelse — tildeling af tjenesteydelser i form af
medicinsk transport i Toscana)

(2008/C 22/13)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved X.
Lewis og D. Recchia, som befuldmægtigede, avocat M. Mollica)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved I. Braguglia, som befuld-
mægtiget, avocats G. Fiengo og S. Varone)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 11, 15 og 17 i Rådets
direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af frem-
gangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler
(EFT L 209, s. 1) — kontraktstildeling uden passende udbudsbe-
kendtgørelse — tildeling af tjenesteydelser i form af medicinsk
transport i Toscana.

Konklusion

- 1) Den Italienske Republik frifindes.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens
omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 131 af 3.6.2006.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 29. november 2007 — Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH og Stadtwerke Uelzen GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, E.ON Kernkraft GmbH, RWE Power AG, EnBW Energie Baden-Württemberg AG og Vattenfall Europe Nuclear Energy GmbH, tidligere Hamburgische Electricitäts-Werke AG

(Sag C-176/06 P) ⁽¹⁾

(Appel — statsstøtte, som de tyske myndigheder hævdes at have ydet til kernekraftværker — bestemmelser vedrørende nedlukning af kernekraftværker og bortskaffelse af radioaktivt affald — formaliteten i sagen for Retten — ordre public-anbringende)

(2008/C 22/14)

Processprog: tysk

Parter

Appellanter: Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH og Stadtwerke Uelzen GmbH (ved Rechtsanwältin D. Fouquet og P. Becker)

De andre parter i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved V. Kreuzschütz, som befuldmægtiget), E.ON Kernkraft GmbH, RWE Power AG, EnBW Energie Baden-Württemberg AG og Vattenfall Europe Nuclear Energy GmbH, tidligere Hamburgische Electricitäts-Werke AG (ved Rechtsanwälte U. Karpenstein og D. Sellner)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) den 26. januar 2006 i sag T-92/02, Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH m.fl. mod Kommissionen, hvorved Retten frifandt Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber for en påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2001) 3967 endelig udg. af 11. december 2001, hvori Kommissionen fastslår, at den tyske ordning om skattemæssige fritagelser for hensættelser foretaget af kernekraftværkerne med henblik på bortskaffelse af radioaktivt affald og nedlukning af kernekraftværker ikke udgør en støtte i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 87, stk. 1 — Kommissionens forpligtelse til at indlede den i art. 88, stk. 2 EF fastsatte kontradiktoriske procedure i tilfælde af vanskeligheder ved vurderingen eller tvivl.

Konklusion

- 1) Dommen afsagt af Retten i Første Instans den 26. januar 2006 i sag T-92/02, Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH m.fl. mod Kommissionen annulleres.
- 2) Sagen anlagt af Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH og Stadtwerke Uelzen GmbH ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans med påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2001) 3967 af 11. december 2001, hvori Kommissionen fastslår, at den tyske ordning om skattemæssige fritagelser for hensættelser foretaget af kernekraftværkerne med henblik på bortskaffelse af radioaktivt affald og nedlukning af kernekraftværker ikke udgør en støtte i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 87, stk. 1, EF, afvises.

- 3) Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH og Stadtwerke Uelzen GmbH betaler sagens omkostninger for Retten og Domstolen.

⁽¹⁾ EUT C 131 af 3.6.2006.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 22. november 2007 — Deutsche Telekom AG mod Forbundsrepublikken Tyskland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland)

(Sag C-262/06) ⁽¹⁾

(Telekommunikationssektoren — forsyningspligt og brugerrettigheder — begrebet »forpligtelser«, som foreløbigt skal bibeholdes — artikel 27, stk. 1, i direktiv 2002/21/EF (»rammedirektivet«) og artikel 16, stk. 1, litra a), i direktiv 2002/22/EF (»forsyningspligtdirektivet«) — takster for præstation af taletelefonitjenester — forpligtelse til at indhente en administrativ godkendelse)

(2008/C 22/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Deutsche Telekom AG

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesverwaltungsgericht — fortolkning af artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og tjenester (rammedirektivet) (EFT L 108, s. 33), og artikel 16, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og tjenester (forsyningspligtdirektivet) (EFT L 108, s. 51) — begrebet »forpligtelser« der foreløbigt skal bibeholdes i medlemsstaterne — tidligere national ordning om godkendelse af takster vedrørende taletelefonitjenester til slutbrugere, der præsteres af en virksomhed med en markedsdominerende stilling

Konklusion

Artikel 27, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) og artikel 16, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet) skal fortolkes således, at et lovbestemt krav i henhold til national ret, vedtaget før det nye regelsæt, om godkendelse af detailltakster for taletelefonitjenester, der leveres af virksomheder med en dominerende stilling på dette marked, såsom det krav, der følger af § 25 i Telekommunikationsgesetz (lov om telekommunikation) af 25. juli 1996, samt de forvaltningsakter, hvori denne forpligtelse fastslås, foreløbigt skal bibeholdes.

⁽¹⁾ EUT C 212 af 2.9.2006.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 6. december 2007 — Ursula Voß mod Land Berlin (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht, Tyskland)

(Sag C-300/06) ⁽¹⁾

(Artikel 141 EF — princippet om lige løn til mænd og kvinder — tjenestemænd — overarbejde — indirekte forskelsbehandling af kvindelige deltidsansatte)

(2008/C 22/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ursula Voß

Sagsøgt: Land Berlin

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesverwaltungsgericht — fortolkning af artikel 141 EF — national lovgivning, der både for fuldtidsansatte og deltidsansatte fastsætter en nedsættelse i lønnen for overarbejde i forhold til den løn, der modtages for normale arbejdstimer — lønnen for en tjenestemandsansat lærerinde, der arbejder på deltid, men som i øvrigt overarbejder, som er lavere end den løn, der modtages, hvis det samme antal timer var blevet afholdt inden for rammerne af en

fuldtidsstilling — indirekte forskelsbehandling af kvindelige arbejdstagere

Konklusion

Artikel 141 EF skal fortolkes således, at den er til hinder for nationale bestemmelser om aflønning af tjenestemænd som de i hovedsagen omhandlede, der dels definerer både fuldtids- og deltidsansatte tjenestemænds overarbejdstimer som de timer, de ansatte yder ud over deres individuelle arbejdstider, dels aflønner overarbejdstimer med en timesats, som er lavere end den timesats, der anvendes for arbejdstimer, som udføres inden for den individuelle arbejdstid, således at deltidsansatte tjenestemænd aflønnes dårligere end fuldtidsansatte tjenestemænd for så vidt angår de arbejdstimer, som udføres ud over den individuelle arbejdstid og op til den fuldtidsansatte tjenestemand's pligtige timeantal, såfremt

— der blandt alle de arbejdstagere, som er omfattet af de omhandlede nationale bestemmelser, er en væsentligt højere procentdel af kvinder end mænd, som påvirkes

og

— forskelsbehandlingen ikke er begrundet i objektive hensyn, som intet har at gøre med forskelsbehandling på grundlag af køn.

⁽¹⁾ EUT C 96 af 22.4.2006.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 22. november 2007 — Alfredo Nieto Nuño mod Leonci Monlleó Franquet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Mercantil — Spanien)

(Sag C-328/06) ⁽¹⁾

(Varemærker — direktiv 89/104/EØF — artikel 4, stk. 2, litra d) — varemærke, der er »vitterlig kendt« i den i Pariserkonventionens artikel 6b angivne betydning — kendskab til varemærket — geografisk udstrækning)

(2008/C 22/17)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Mercantil

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Alfredo Nieto Nuño

Sagsøgt: Leonci Monlleó Franquet

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Juzgado de lo Mercantil — fortolkning af artikel 4 i Rådets direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT L 40, s. 1) — begrebet »vitterlig kendt« — muligheden for at kendskabet og brugen er indskrænket til et begrænset område, såsom et selvstyrende fællesskab, en region, et »område« eller en by, som følge af den pågældende vare eller tjenesteydelse og den kundekreds, varemærket retter sig til.

Konklusion

Artikel 4, stk. 2, litra d), i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker skal fortolkes således, at det ældre varemærke skal være vitterlig kendt på hele registreringsmedlemsstatens område eller på en væsentlig del heraf.

(¹) EUT C 237 af 30.9.2006.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 6. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-401/06) (¹)

(Traktatbrud — beskatning — sjette momsdirektiv — udveksling af tjenesteydelser — bobestyrer — tjenesteydelsens leveringssted — artikel 9, stk. 1, og artikel 9, stk. 2, litra e))

(2008/C 22/18)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Triantafyllou, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland (ved M. Lumma, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrudssøgsmål — tilsidesættelse af artikel 9, stk. 2, litra a), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — tjenesteydelser, der præsteres af bobestyrer for aftagere, der er etableret uden for Fællesskabet, eller for afgiftspligtige personer, som er etableret i Fællesskabet, men uden for yderens land — leveringsstedet for tjenesteydelser — kvalifikation af bobestyrers virksomhed

Konklusion

- 1) Forbundsrepublikken Tyskland frifindes.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer sine egne omkostninger og betaler Forbundsrepublikken Tysklands omkostninger.

(¹) EUT C 294 af 2.12.2006.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 29. november 2007 — Den Italienske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-417/06 P) (¹)

(Appel — formaliteten — strukturfonde — finansiering af fællesskabsinitiativer — ændring af den vejledende fordeling — opfyldelse af en retskraftig dom)

(2008/C 22/19)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Den Italienske Republik (ved I. Braguglia, som befuldmægtiget, og avvocati dello Stato D. Del Gaizo og G. Albenzio)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved E. de March og L. Flynn, som befuldmægtigede, og avvocato A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt den 13. juli 2006 af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling), Italien mod Kommissionen (sag T-225/04), hvorved Retten frifandt Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber for en påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2003) 3971 endelig udg. af 26. november 2003 om fastsættelsen af en vejledende fordeling på medlemsstaterne af forpligtelsesbevillinger i henhold til EF-initiativer for perioden 1994-1999 samt alle hermed forbundne tidligere retsakter.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Den Italienske Republik bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

(¹) EUT C 310 af 16.12.2006.

**Domstolens dom (Store Afdeling) af 27. november 2007 —
C (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein
hallinto-oikeus — Finland)**

(Sag C-435/06) ⁽¹⁾

(Samarbejde om civile retlige spørgsmål — kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar — forordning (EF) nr. 2201/2003 — materielt og tidsmæssigt anvendelsesområde — begrebet »civilretlige« spørgsmål — afgørelse om fjernelse og anbringelse af børn uden for hjemmet — offentligretlige foranstaltninger til beskyttelse af børn)

(2008/C 22/20)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: C

Sagens genstand

Præjudiciel — Korkein hallinto-oikeus — fortolkning af artikel 1, stk. 1, litra b), artikel 1, stk. 2, litra d), og af artikel 64 i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (EFT L 338, s. 1) — materielt anvendelsesområde — anvendelse og fuldbyrdelse af en administrativ afgørelse, stadfæstet ved retsafgørelse, om fjernelse og anbringelse af børn uden for hjemmet — offentligretlige foranstaltninger vedrørende børnebeskyttelse

Konklusion

1) Artikel 1, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2116/2004 af 2. december 2004, skal fortolkes således, at en enkelt afgørelse, som anordner umiddelbar fjernelse og anbringelse af et barn uden for hjemmet hos en plejefamilie, henhører under begrebet »civilretlige« spørgsmål i denne bestemmelse, når afgørelsen er truffet på grundlag af offentligretlige regler om beskyttelse af børn.

2) Forordning nr. 2201/2003, som ændret ved forordning nr. 2116/2004, skal fortolkes således, at en ensartet national lovgivning vedrørende anerkendelse og fuldbyrdelse af administrative

afgørelser om forsorg for og anbringelse af personer, som er vedtaget inden for rammerne af det nordiske samarbejde, ikke kan finde anvendelse på en afgørelse om fjernelse af et barn, som henhører under anvendelsesområdet for denne forordning.

3) Med forbehold af den bedømmelse af de faktiske omstændigheder, som alene den forelæggende ret har kompetence til at foretage, skal forordning nr. 2201/2003, som ændret ved forordning nr. 2116/2004, fortolkes således, at den finder tidsmæssig anvendelse på en situation som den i hovedsagen foreliggende.

⁽¹⁾ EUT C 326 af 30.12.2006.

**Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 6. december 2007 —
Gabriele Walderdorff mod Finanzamt Waldviertel
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Unabhängiger
Finanzsenat, Außenstelle Wien (Østrig))**

(Sag C-451/06) ⁽¹⁾

(Sjette momsdirektiv — artikel 13, punkt B, litra b) — fritagelse — bortforpagtning og udlejning af fast ejendom — forpagtning af fiskerirettigheder)

(2008/C 22/21)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gabriele Walderdorff

Sagsøgt: Finanzamt Waldviertel

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien — fortolkning af artikel 13, punkt B, litra b), i direktiv 77/388/EF: Rådets sjette direktiv af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — momsfrigtagelse — begrebet tjenesteydelser til fast ejendom — forpagtningsaftale og indrømmelse af ret til at udøve fiskeri mod vederlag

Konklusion

Artikel 13, punkt B, litra b), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, skal fortolkes således, at en tildeling af retten til at udøve fiskeri mod vederlag i henhold til en forpagtningsaftale, der er indgået for en periode på ti år af ejeren af det vandområde, som denne ret er tildelt for, og af indehaveren af fiskerirettighederne til et offentligt ejet vandområde, ikke udgør bortforpagtning eller udlejning af fast ejendom, eftersom den tildelte ret ikke giver ret til at tage den omhandlede faste ejendom i besiddelse og udelukke alle andre fra at udnytte en sådan ret.

(¹) EUT C 326 af 30.12.2006.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 6. december 2007 — BVBA Van Landeghem mod Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van beroep te Antwerpen, Belgien)

(Sag C-486/06) (¹)

(Den fælles toldtarif — kombineret nomenklatur — tarifiering — pos. 8703 og 8704 — motorkøretøjer af pickup-typen)

(2008/C 22/22)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van beroep te Antwerpen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: BVBA Van Landeghem

Sagsøgt: Belgische Staat

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hof van beroep te Antwerpen — fortolkning af Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT L 256, s. 1) — pos. 8703 og 8704 — tarifiering af et motorkøretøj af typen pick-up, som består af en lukket kabine, der tjener som passagerum, og af et lad med en højde på under 50 cm, og som er forsynet med et luksuriøst interiør, ABS-bremser, 4-8 liters benzinmotor, firhjulstræk og luksus sportsfælge

Konklusion

Pickupper som dem, der er tvist om i hovedsagen, der består dels af en lukket kabine, der tjener som passagerum, hvori der bag førerens sæde eller bænke befinder sig sammenklappelige eller udtagelige sæder med trepunktssikkerhedssæle, dels af et lad, som ikke er højere end 50 cm, kun kan åbnes bagtil og ikke har nogen anordninger til fastgørelse af en ladning, samt har et meget luksuriøst interiør med meget ekstraudstyr (bl.a. elektrisk indstillelige lædersæder, elektrisk betjente spejle og ruder samt stereoanlæg med CD-afspiller), ABS-bremsesystem, en 4-8 liters benzinmotor med automatgear og et meget højt forbrug, firhjulstræk og luksus-sportsfælge, skal ud fra deres udseende og samtlige deres karaktergivende egenskaber tilføres i pos. 8703 i den kombinerede nomenklatur, som fremgår af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, som ændret ved bilagene til Kommissionens forordning (EF) nr. 3115/94 af 20. december 1994, Kommissionens forordning (EF) nr. 3009/95 af 22. december 1995 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1734/96 af 9. september 1996.

(¹) EUT C 20 af 27.1.2007.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 29. november 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Malta

(Sag C-508/06) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 96/59/EF — artikel 11 — affaldshåndtering — bortskaffelse af polychlorbiphenyler og polychlorterphenyler — undladelse af at give den påkrævede meddelelse om programmer og skitserede planer)

(2008/C 22/23)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Konstantinidis og D. Lawunmi, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Malta (ved S. Camilleri og L. Farrugia, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — artikel 11 i Rådets direktiv 96/59/EF af 16. september 1996 om bortskaffelse af polychlorbiphenyler og polychlorterphenyler (PCB/PCT) (EFT L 243, s. 31) — de i direktivet nævnte programmer, skitserede planer og sammenfatning af fortegnelser ikke udarbejdet og meddelt Kommissionen inden for den fastsatte frist

Konklusion

1) Republikken Malta har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 11 i Rådets direktiv 96/59/EF af 16. september 1996 om bortskaffelse af polychlorbiphenyler og polychlorterphenyler (PCB/PCT), sammenholdt med artikel 54 i akten vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union, idet den har undladt at fremsende de i artikel 11 omhandlede programmer og skitserede planer.

2) Republikken Malta betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 56 af 10.3.2007.

**Domstolens dom (Anden Afdeling) af 6. december 2007 —
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod
Ferriere Nord SpA**

(Sag C-516/06 P) (¹)

(Appel — konkurrence — Kommissionens beslutning — bøde — gennemførelse — forordning (EØF) nr. 2988/74 — foreldelse — akt, der indeholder et klagepunkt — afvisning)

(2008/C 22/24)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved V. Di Bucci og F. Amato, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Ferriere Nord SpA (ved avvocati W. Viscardini og G. Donà)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Første Afdeling) den 27. september 2006 i sag T-153/04, Ferriere Nord SpA mod Kommissionen, hvorved Retten annullerede Kommissionens beslutninger meddelt ved skrivelse af 5. februar 2004 og telefax af 13. april 2004 vedrørende den udestående del af den bøde, der blev pålagt sagsøgeren ved Kommissionens beslutning 89/515/EØF af 2. august 1989 om en procedure i henhold til EØF-traktatens artikel 85 (IV/31.553 — Armeringsnet)

Konklusion

1) Dommen afsagt den 27. september 2006 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans i sagen Ferriere Nord mod Kommissionen (sag T-153/04) ophæves.

2) Det af Ferriere Nord SpA anlagte søgsmål med påstand om annullation af Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers beslutninger, meddelt ved skrivelse af 5. februar 2004 og telefax af 13. april 2004, vedrørende den udestående del af den bøde, der blev pålagt Ferriere Nord SpA ved Kommissionens beslutning 89/515/EØF af 2. august 1989 om en procedure i henhold til EØF-traktatens artikel 85 (IV/31.553 — Armeringsnet), afvises.

3) Ferriere Nord SpA betaler sagens omkostninger for Retten og Domstolen.

(¹) EUT C 42 af 24.2.2007.

**Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 29. november 2007 —
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod
Kongeriget Spanien**

(Sag C-6/07) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2002/74/EF — beskyttelse af
arbejdstagere — arbejdsgiverens insolvens)

(2008/C 22/25)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Enegren og R. Vidal, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien (ved F. Díez Moreno, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de nødvendige bestemmelser for at efterkomme Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/74/EF af 23. september 2002 om ændring af Rådets direktiv 80/987/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens (EFT L 270, s. 10)

Konklusion

1) Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/74/EF af 23. september 2002 om ændring af Rådets direktiv 80/987/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens, idet det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget alle de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv.

2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 56 af 10.3.2007.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 29. november 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-34/07) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2003/109/EF — fastboende tredjelandstatsborgere — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2008/C 22/26)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Condou-Durande, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Storhertugdømmet Luxembourg (ved C. Schiltz, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de nødvendige bestemmelser for at efterkomme Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding (EFT L 16, s. 44)

Konklusion

1) Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding, idet det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet.

2) Storhertugdømmet Luxembourg betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 69 af 24.3.2007.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 6. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-57/07) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2003/86/EF — ret til familiesammenføring — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2008/C 22/27)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Condou-Durande, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Storhertugdømmet Luxembourg (ved C. Schiltz, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de nødvendige bestemmelser for at efterkomme Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT L 251, s. 12)

Konklusion

1) Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring, idet det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv.

2) Storhertugdømmet Luxembourg betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 95 af 28.4.2007.

**Domstolens dom (Femte Afdeling) af 29. november 2007
— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod
Den Franske Republik**

(Sag C-67/07) ⁽¹⁾

*(Traktatbrud — direktiv 2004/24/EF — traditionelle plante-
lægemidler — fællesskabskodeks — manglende gennemførelse
inden for den fastsatte frist)*

(2008/C 22/28)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved B. Stromsky, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Den Franske Republik (ved G. de Bergues og R. Loosli-Surrans, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de nødvendige bestemmelser for at efterkomme Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/24/EF af 31. marts 2004 om ændring af direktiv 2001/83/EF om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler for så vidt angår traditionelle plantelægemidler (EUT L 136, s. 85)

Konklusion

1) Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/24/EF af 31. marts 2004 om ændring af direktiv 2001/83/EF om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler for så vidt angår traditionelle plantelægemidler, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 95 af 28.4.2007.

**Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 29. november 2007
— Kerstin Sundelind Lopez mod Miguel Enrique Lopez
Lizazo (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Högsta
domstolen — Sverige)**

(Sag C-68/07) ⁽¹⁾

*(Forordning (EF) nr. 2201/2003 — artikel 3, 6 og 7 —
retternes kompetence — anerkendelse og fuldbyrdelse af rets-
afgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældrean-
svar — kompetence i sager om skilsmisse — sagsøgt, der er
statsborger og bosiddende i et tredjeland — nationale kompetence-
regler, der fastsætter et eksorbitant værneting)*

(2008/C 22/29)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Högsta domstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Kerstin Sundelind Lopez

Sagsøgt: Miguel Enrique Lopez Lizazo

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Högsta domstolen — fortolkning af artikel 3, 6 og 7 i Rådets forordning nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (EFT L 338, s. 1) — kompetence i sager om skilsmisse i tilfælde hvor sagsøgte hverken har bopæl i en medlemsstats område eller borger i en medlemsstat

Konklusion

Artikel 6 og 7 i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2116/2004 af 2. december 2004 for så vidt angår traktater med Pavestolen, skal fortolkes således, at når en sagsøgt inden for rammerne af en sag om skilsmisse hverken har sit sædvanlige opholdssted eller er statsborger i en medlemsstat, kan retterne i en medlemsstat ikke støtte deres kompetence til at påkende sagen på national ret, hvis retterne i en anden medlemsstat har kompetence i medfør af forordningens artikel 3.

⁽¹⁾ EUT C 82 af 14.4.2007.

**Domstolens dom (Femte Afdeling) af 6. december 2007 —
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den
Franske Republik**(Sag C-106/07) ⁽¹⁾

*(Traktatbrud — direktiv 2000/59/EF — modtagefaciliteter i
havne til driftsaffald og lastrester fra skibe — manglende
fastsættelse og gennemførelse af planer for affaldsmodtagelse
og håndtering for alle havne)*

(2008/C 22/30)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Bordes og K. Simonsson, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Franske Republik (ved G. de Bergues og A. Hare, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de nødvendige bestemmelser for at efterkomme Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/59/EF af 27. november 2000 om modtagefaciliteter i havne til driftsaffald og lastrester fra skibe (EFT L 332, s. 81)

Konklusion

1) Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 1, og artikel 16, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/59/EF af 27. november 2000 om modtagefaciliteter i havne til driftsaffald og lastrester fra skibe, idet den ikke inden for den fastsatte frist har fastsat og gennemført planer for affaldsmodtagelse og — håndtering for alle dens havne.

2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 95 af 28.4.2007.

**Domstolens dom (Femte Afdeling) af 29. november 2007 —
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod
Den Italienske Republik**(Sag C-112/07) ⁽¹⁾

*(Traktatbrud — direktiv 2004/80/EF — politisamarbejde og
retligt samarbejde i kriminalsager — erstatning til ofre for
forbrydelser — manglende gennemførelse inden for den fast-
satte frist)*

(2008/C 22/31)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Condou-Durande og E. De Persio, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved I. Braguglia, som befuldmægtiget, og advokat D. Del Gaizo)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de nødvendige bestemmelser for at efterkomme Rådets direktiv 2004/80/EF af 29. april 2004 om erstatning til ofre for forbrydelser (EUT L 261, s. 15)

Konklusion

1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 2004/80/EF af 29. april 2004 om erstatning til ofre for forbrydelser, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser til gennemførelse af direktivet.

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 117 af 26.5.2007.

**Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 6. december 2007
— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod
Kongeriget Sverige**

(Sag C-258/07) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 2004/18/EF — fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2008/C 22/32)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Kukovec og Nyberg, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Sverige (ved A. Falk, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de nødvendige bestemmelser for at efterkomme Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s. 114)

Konklusion

- 1) Kongeriget Sverige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter, idet det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv.
- 2) Kongeriget Sverige betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 183 af 4.8.2007.

**Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 29. november 2007 —
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod
Storhertugdømmet Luxembourg**

(Sag C-263/07) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — ukorrekt gennemførelse — direktiv 96/61/EF — artikel 9, stk. 4 — artikel 13, stk. 1 — bilag I — integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening — begreberne »anvendelse af den bedste tilgængelige teknik« og »med mellemrum revurderer [...] vilkårene i godkendelsen«)

(2008/C 22/33)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Alcover San Pedro og J.-B. Laiguelot, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Storhertugdømmet Luxembourg (ved C. Schiltz, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — ukorrekt gennemførelse af artikel 9, stk. 4, og artikel 13, stk. 1, i samt bilag I til Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (EFT L 257, s. 26) — begreberne anvendelse af »den bedste tilgængelige teknik« og »med mellemrum revurderer« vilkårene i godkendelsen af driften

Konklusion

- 1) Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening, idet det ikke har foretaget en korrekt gennemførelse af direktivets artikel 9, stk. 4, og artikel 13, stk. 1, samt af bilag I hertil.
- 2) Storhertugdømmet Luxembourg betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 211 af 8.9.2007.

Domstolens kendelse af 4. oktober 2007 — Republikken Finland mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber(Sag C-457/06 P) ⁽¹⁾

(Appel — annulationssøgsmål — afvisning — akt, der ikke har bindende retsvirkninger — De Europæiske Fællesskabers egne indtægter — traktatbrudssøgsmål — artikel 11 i forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 — morarente — forhandlinger om en aftale om betinget betaling — afvisningsskrivelse)

(2008/C 22/34)

Processprog: finsk

Parter

Appellant: Republikken Finland (ved E. Bygglin, som befuldmægtiget)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Wilms og P. Aalto, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt den 5. september 2006 af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling), Finland mod Kommissionen (sag T-350/05), hvorved Retten afviste et annulationssøgsmål til prøvelse af Kommissionens afgørelse af 8. juli 2005, hvorved den afslog at indlede forhandlinger med Republikken Finland vedrørende tilbagebetaling med forbehold af den told af forsvarsmateriel, som Kommissionen havde rejst krav om inden for rammerne af en traktatbrudsprocedure — retsakter, der kan være genstand for søgsmål

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Republikken Finland betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 326 af 30.12.2006.

Domstolens kendelse af 25. oktober 2007 — Bart Nijs mod Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber(Sag C-495/06 P) ⁽¹⁾

(Appel — forfremmelse — forfremmelsesår 2003 — bedømmelsesrapport — stadfæstelse af bedømmelsesrapport — afgørelse om at forfremme en anden tjenestemand til lønklassen som oversætter-revisor — erstatningssøgsmål — åbenbart, at appellen dels ikke kan antages til realitetsbehandling, dels er ugrundet)

(2008/C 22/35)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Bart Nijs (ved avocat F. Rollinger)

Den anden part i appelsagen: Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber (ved T. Kennedy, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt den 3. oktober 2006 af Retten i Første Instans (Anden Afdeling), Bart Nijs mod Revisionsretten (sag T-171/05), hvorved Retten — for så vidt som Bart Nijs støttede sin påstand på andre anbringender end manglende begrundelse — frifandt Kommissionen, dels for påstanden om annullation af den afgørelse om stadfæstelse af sagsøgerens bedømmelsesrapport for bedømmelsesåret 2003, af den afgørelse, hvorved han tillagdes points for fortjeneste for forfremmelsesåret 2003, og af afgørelsen om ikke at forfremme ham i 2004 samt af afgørelsen, hvorved klagerne over disse afgørelser blev afvist, dels for påstanden om erstatning.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Bart Nijs betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 42 af 24.2.2007.

Domstolens kendelse af 8. november 2007 — Kongeriget Belgien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-242/07 P) ⁽¹⁾

(Appel — søgsmålsfrist — artikel 43, stk. 6, i Rettens procesreglement — originaleksemplaret af stævningen indleveret efter fristens udløb — afvisning — begrebet undskyldelig fejl — begrebet omstændighed, som ikke kunne forudses)

(2008/C 22/36)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Kongeriget Belgien (ved L. Van den Broeck, som befuldmægtiget, bistået af avocats J.-P. Buyle og C. Steyaert)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved L. Flynn og A. Steiblytè, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) den 15. marts 2007 i sag T-5/07, Belgien mod Kommissionen, hvorved Retten afviste appellants søgsmål som for sent indgivet, idet søgsmålet tilsigtede annullation af Kommissionens beslutning af 18. oktober 2006, hvorved der blev givet afslag på tilbagebetaling af det af appellanten betalte beløb for hovedstol og renter af Den Europæiske Socialfonds fordringer — søgsmålsfrister og frister for fremsendelsen af et originaleksemplar, som forudgående er indgivet ved telefax — begreberne uforudsigelige omstændigheder og undskyldelig fejltagelse

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) Kongeriget Belgien betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 170 af 21.7.2007.

Appel iværksat den 13. december 2006 af Carlos Correia de Matos til prøvelse af kendelse afsagt den 27. september 2006 af Retten i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-440/05, Carlos Correia de Matos mod Europa-Parlamentet

(Sag C-502/06 P)

(2008/C 22/37)

Processprog: portugisisk

Parter

Appellant: Carlos Correia de Matos

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet

Domstolen (Ottende Afdeling) har afvist sagen ved kendelse af 21. november 2007.

Appel iværksat den 24. september 2007 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 11. juli 2007 af Retten i Første Instans (Fjerde Udvidede Afdeling) i sag T-351/03, Schneider Electric SA mod Kommissionen

(Sag C-440/07 P)

(2008/C 22/38)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Petite og F. Arbault, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Schneider Electric SA, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 11. juli 2007 i sag T-351/03, Schneider Electric SA mod Kommissionen, ophæves.
- Schneider Electric SA tilpligtes at betale alle de omkostninger, som Kommissionen har afholdt.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Appellanten har — idet den har henledt opmærksomheden på, at tre kumulative betingelser skal være opfyldt for at fastslå Fællesskabets ansvar uden for kontraktforhold, det vil sige, at der henholdsvis er begået en fejl, at der er indtrådt et faktisk og sikkert tab, og at der er direkte årsagsforbindelse mellem fejlen og tabet — påberåbt sig syv anbringender til støtte for sin appel.

Kommissionen har med det første anbringende gjort gældende, at Retten ved på den ene side at konstatere, at den har »undladt« at formulere klagepunktet om støtte til Schneider og Legrands synspunkter i klagepunktsmeddelelsen af 3. august 2001, og på den anden side, at denne formulering ikke udgjorde nogen »særlig teknisk vanskelighed«, har underkendt den materielle retskraft, foretaget materielt ukorrekte konstateringer, gengivet de beviser, den har fået forelagt, urigtigt, og ikke opfyldt sin pligt til at begrunde sine domme.

Kommissionen har med det andet anbringende gjort gældende, at Retten har kvalificeret de faktiske omstændigheder fejlagtigt, begået en retlig fejl og tilsidesat sin begrundelsespligt ved at fastslå, at den procedurefejl, som blev konstateret i dommen af 22. oktober 2002, Schneider Electric mod Kommissionen (T-310/01), udgør en »tilstrækkeligt kvalificeret« tilsidesættelse af en bestemmelse, som har til formål at tillægge borgerne rettigheder.

Kommissionen har med det tredje anbringende gjort gældende, at Retten har foretaget materielt ukorrekte konstateringer, gengivet beviserne urigtigt, foretaget en urigtig kvalificering af sagens omstændigheder og begået en retlig fejl ved at fastslå, at der foreligger en »tilstrækkeligt direkte årsagsforbindelse« mellem fejlen og det andet identificerede tab, det vil sige den forventede afslutning af forhandlingerne mellem Schneider og Wendel-KKR vedrørende prisen for salget af Legrand SA.

Kommissionen har med det fjerde anbringende gjort gældende, at Retten har tilsidesat den begrundelsespligt, som påhviler den, på grund af en selvmodsigende begrundelse vedrørende argumentationen i forbindelse med den årsagsforbindelse, som foreligger mellem fejlen og de forskellige identificerede tab.

Kommissionen har med det femte anbringende gjort gældende, at Retten har foretaget materielt ukorrekte konstateringer, gengivet beviserne urigtigt og begået en retlig fejl ved ikke at konkludere, at Schneider har medvirket til hele det andet identificerede tab. Denne virksomhed har således i flere henseender tilsidesat sin forpligtelse til at udvise rimelig omhu for at undgå tabet og begrænse omfanget heraf, bl.a. ved ikke at anlægge sag om foreløbige forholdsregler i relation til pligten til at sælge Legrand, som virksomheden påstår, den har været genstand for, og ved at vælge at sælge denne virksomhed på et tidspunkt, hvor virksomheden imidlertid ikke var underkastet nogen forpligtelse hertil.

Kommissionen har med det sjette anbringende gjort gældende, at Retten har truffet afgørelse ultra petita, tilsidesat bevisbyrde-reglerne samt retten til forsvar ved at identificere et tab, som ikke var blevet påberåbt af den sagsøgende virksomhed.

Kommissionen har endelig med det syvende anbringende gjort gældende, at Retten har begået en retlig fejl ved at tildele Schneider renter at regne fra tidspunktet for det andet tabs indtræden, den 10. december 2002.

Appel iværksat den 28. september 2007 af Clara Centeno Mediavilla, Delphine Fumey, Eva Gerhards, Iona M.S. Hamilton, Raymond Hill, Jean Huby, Patrick Klein, Domenico Lombardi, Thomas Millar, Miltiadis Moraitis, Ansa Norman Palmer, Nicola Robinson, François-Xavier Rouxel, Marta Silva Mendes, Peter van den Hul, Fritz Von Nordheim Nielsen, Michaël Zouridakis til prøvelse af dom afsagt den 11. juli 2007 af Retten i Første Instans (Fjerde Udvidede Afdeling Afdeling) i sag T-58/05, Centeno Mediavilla m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-443/07 P)

(2008/C 22/39)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: Isabel Clara Centeno Mediavilla, Delphine Fumey, Eva Gerhards, Iona M.S. Hamilton, Raymond Hill, Jean Huby, Patrick Klein, Domenico Lombardi, Thomas Millar, Miltiadis Moraitis, Ansa Norman Palmer, Nicola Robinson, François-Xavier Rouxel, Marta Silva Mendes, Peter van den Hul, Fritz Von Nordheim Nielsen, Michaël Zouridakis (ved avocats G. Vander-sanden og L. Levi)

De andre parter i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Rådet for Den Europæiske Union

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Den af Retten i Første Instans afsagte dom af 11. juli 2007 i sag T-58/05 ophæves.
- Følgelig gives appellanterne medhold i nedenfor nævnte påstande, som er nedlagt ved førsteinstansen:
 - Annulation af de anfægtede afgørelser, for så vidt appellanternes indplacering i lønklasse er sket i henhold til artikel 12, stk. 3, i vedtægtens bilag XIII.
 - Appellanternes karriere genoprettes (herunder anerkendelsen af deres erfaring i den således berigtigede lønklasse, deres ret til forfremmelse og deres pensionsret-tigheder), med udgangspunkt i den lønklasse, de burde have været indplaceret i på grundlag af meddelelsen om udvælgelsesprøven, i henhold til hvilken de blev opført på egnethedslisten, enten i den lønklasse, der er angivet i meddelelsen om udvælgelsesprøven, eller i den tilsvarende lønklasse ifølge den nye vedtægts indplacering (og det korrekte løntrin i henhold til de regler, der var gældende før den 1.5.2004), fra afgørelsen om deres udnævnelse.

- Appellanterne tilkendes morarenter i henhold til den af Den Europæiske Centralbank fastsatte rentesats af alle de beløb, der er lig med differencen mellem den aflønning, der svarer til appellanternes indplacering i afgørelsen om ansættelse og den indplacering, de var berettiget til, indtil tidspunktet, hvor afgørelsen om deres korrekte indplacering i lønklassen foreligger.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Appellanterne har først anført, at Retten i den appellerede dom har behandlet alle appellanterne generelt uden at tage hensyn til hver enkeltes særlige situation, og baseret sig på den forudsætning, som appellanterne bestrider, og hvorefter lovligheden af appellanternes indplacering i lønklasse kun kan vurderes fra tidspunktet fra deres udnævnelse, og har dernæst fremsat to anbringender til støtte for deres appel.

Under deres første anbringende foreholder appellanterne Retten uretmæssigt at have fastslået, at artikel 12, stk. 3, i bilag XIII i tjenstemandsvedtægten er lovlig. De har herved først anført, at Retten har tilsidesat den tidligere vedtægts artikel 10, for så vidt som Retten har sidestillet den foretagne ændring af lønklasserne med en »punktuel« tilpasning af overgangsbestemmelserne til den nye karrierestruktur, som ikke kræver nogen ny høring af Vedtægtsudvalget, skønt bl.a. de økonomiske følger af denne ændring af lønklasserne for de pågældende personer er betydelig og klart begrunder en høring af nævnte udvalg.

Appellanterne har for det andet til støtte for samme anbringende anført, at der foreligger en tilsidesættelse af princippet om erhvervede rettigheder. Modsat det af Retten fastslåede var det afgørende spørgsmål i denne sag ikke, om der forelå en erhvervet ret til udnævnelse, men en erhvervet ret til indplacering ved udnævnelse. Selv om en meddelelse om udvælgelsesprøve eller opførelse på en egnethedsliste ubestrideligt ikke indebærer en ret til ansættelse, skaber meddelelsen og opførelsen på denne liste dog en rettighed for deltagerne i udvælgelsesprøven, og så meget desto mere for dem, som er opført på egnethedslisten, til at blive behandlet som angivet i meddelelsen om udvælgelsesprøven. Denne ret udgør modstykket til den forpligtelse, der påhviler ansættelsesmyndigheden til at overholde de rammer, som den har fastsat i meddelelsen om udvælgelsesprøven, og som er fastsat ud fra kravene til de stillinger, der skal besættes, og i tjenestens interesse.

Appellanterne har for det tredje anført, at Retten har tilsidesat ligebehandlingsprincippet ved at indføre en sondring mellem udvalgte ansøgere fra udvælgelsesprøver, som blev udnævnt inden den 1. maj 2004, og dem, som blev udnævnt herefter, eftersom den teoretiske karakter af udnævnelsen af udvalgte ansøgere fra en udvælgelsesprøve under alle omstændigheder er irrelevant for deres ret til ved en ansættelse at basere sig på de kriterier for indplacering, som er fastsat i meddelelsen om udvælgelsesprøven, og som derfor ved ansættelsen skal anvendes

på alle udvalgte ansøgere fra denne udvælgelsesprøve. Retten har desuden overhovedet ikke foretaget nogen undersøgelse af en eventuel begrundelse for den forskelsbehandling, den har foretaget mellem de to pågældende grupper af tjenestemænd.

Appellanterne anfører for det fjerde, at Retten har tilsidesat princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og ikke har gengivet de forelagte bevismidler korrekt. Sagens akter indeholder nemlig adskillige forhold, som støtter den opfattelse, hvorefter appellanterne reelt har modtaget præcise løfter med hensyn til deres ansættelse i den lønklasse, som var angivet i meddelelsen om udvælgelsesprøven.

Appellanterne anfører for det femte og sjette, at Retten tilsidesatte rækkevidden af vedtægts artikel 5, 7 og 31, og derved ligeledes ikke opfyldte den pligt til begrundelse, som påhviler Fællesskabets retsinstanser.

Appellanterne anfægter under deres andet anbringende i øvrigt den appellerede dom, fordi Retten heri forkastede deres påstande vedrørende afgørelserne om appellanternes udnævnelse under henvisning til den omstændighed, at indstævntes manglende opfyldelse af deres forpligtelse til at give en forudgående oplysning ikke alene kan medføre, at de anfægtede afgørelser bliver ugyldige. Appellanterne anfører herved, at der er sket en tilsidesættelse af principperne om god forvaltning, om omsorg, om gennemsigtighed, om beskyttelse af den berettigede forventning, om god tro, om ligebehandling og om ækvivalens mellem stilling og lønklasse.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Belgique) den 24. oktober 2007 — Association générale de l'industrie du médicament ASBL, Bayer SA, Servier Benelux SA, Janssen Cilag SA, Pfizer SA mod État belge —
Intervenient: Sanofi-Aventis Belgium SA

(Sag C-471/07)

(2008/C 22/40)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Association générale de l'industrie du médicament ASBL, Bayer SA, Servier Benelux SA, Janssen Cilag SA, Pfizer SA

Sagsøgt: État belge

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal begrebet en undersøgelse af de nationaløkonomiske forhold, som er omhandlet i artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 89/105/EØF af 21. december 1988 om gennemsigtighed i prisbestemmelserne for lægemidler til mennesker og disse lægemidlers inddragelse under de nationale sygesikringsordninger ⁽¹⁾ forstås således, at det alene indebærer en undersøgelse af kontrollen med udgifterne i sundhedssektoren, eller skal det desuden udstrækkes til en undersøgelse af andre nationaløkonomiske forhold, navnlig forholdene i den farmaceutiske industri, hvis produkter kan blive pålagt et prisstop?
- 2) Kan den undersøgelse af de nationaløkonomiske forhold, som er omhandlet i artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 89/105/EØF af 21. december 1988, baseres på en eller flere almindelige tendenser, såsom at sikre balancen i sundhedssektoren, eller skal den hvile på mere præcise kriterier?

⁽¹⁾ EFT L 40, s. 8.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Belgien) den 24. oktober 2007 — Association générale de l'industrie du médicament ASBL, Bayer SA, Pfizer SA, Servier Benelux SA, Sanofi-Aventis Belgium SA mod État belge

(Sag C-472/07)

(2008/C 22/41)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Association générale de l'industrie du médicament ASBL, Bayer SA, Pfizer SA, Servier Benelux SA og Sanofi-Aventis Belgium SA

Sagsøgt: État belge

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 89/105/EØF ⁽¹⁾ af 21. december 1988 om gennemsigtighed i prisbestemmelserne for lægemidler til mennesker og disse lægemidlers inddragelse under de nationale sygesikringsordninger anses for at have direkte virkning i medlemsstaternes interne rets-

orden, eftersom fristen for dette direktivs gennemførelse udløb den 31. december 1989?

- 2) Kan artikel 4, stk. 1, i direktiv 89/105/EØF af 21. december 1988 fortolkes således, at en medlemsstat, der for et år genindfører et tidligere generelt prisstop for refusionsberettigede lægemidler af otte års varighed, efter at der er forløbet en periode på 18 måneder uden prisstop, er fritaget for i forbindelse med genindførelsen af pristoppet at foretage en undersøgelse af de nationaløkonomiske forhold, som dette prisstop har indvirkning på?
- 3) Skal begrebet en undersøgelse af de nationaløkonomiske forhold, som er omhandlet i artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 89/105/EØF af 21. december 1988, forstås således, at det alene indebærer en undersøgelse af kontrollen med udgifterne i sundhedssektoren, eller skal det desuden udstrækkes til en undersøgelse af andre nationaløkonomiske forhold, navnlig forholdene for den farmaceutiske industri, hvis produkter kan blive pålagt et prisstop?
- 4) Kan den undersøgelse af de nationaløkonomiske forhold, som er omhandlet i artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 89/105/EØF af 21. december 1988, baseres på en eller flere almindelige tendenser, såsom at sikre balancen i sundhedssektoren, eller skal den hvile på mere præcise kriterier?

⁽¹⁾ EFT L 40, s. 8.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 25. oktober 2007 — Association nationale pour la protection des eaux et des rivières — TOS, Association OABA mod Ministère de l'écologie, du développement et de l'aménagement durables — Intervenient: Foreningen France Nature Environnement

(Sag C-473/07)

(2008/C 22/42)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Association nationale pour la protection des eaux et des rivières — TOS, Association OABA

Sagsøgt: Ministère de l'écologie, du développement et de l'aménagement durables

Præjudicielle spørgsmål

Skal punkt 6.6. litra a), i bilag I til Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996, der omhandler intensiv fjerkræavl med mere end 40 000 pladser ⁽¹⁾, fortolkes således:

- 1) at det omfatter vagtler, agerhøns og duer,
- 2) at det i bekræftende fald ikke er til hinder for en bestemmelse, hvorved tærsklerne for godkendelse beregnes ud fra en ordning med »dyr af lignende art«, der vægter antallet af dyr pr. plads ud fra arterne, med henblik på en hensyntagen til det kvælstof, som de forskellige arter reelt udskiller i afføringen?

⁽¹⁾ Rådets Direktiv 96/61/EF af 24.9.1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (EFT L 257, s. 26).

Sag anlagt den 25. oktober 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Polen

(Sag C-475/07)

(2008/C 22/43)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved W. Mölls og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 21, stk. 5, i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet ⁽¹⁾, idet den ikke inden 1. januar 2006 har tilpasset sit system for beskatning af elektricitet.

— Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for Republikken Polens gennemførelse af direktivet udløb den 1. januar 2006.

⁽¹⁾ EUT L 283 af 3.10.2003, s. 51-70.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Berlin (Tyskland) den 29. oktober 2007 — M.C.O. Congres mod suxess GmbH

(Sag C-476/07)

(2008/C 22/44)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: M.C.O. Congres

Sagsøgt: suxess GmbH

Præjudicielt

Skal artikel 9, stk. 2, litra e), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter ⁽¹⁾, som senest ændret ved direktiv af 22. oktober 1999 (EFT L 277, s. 34), fortolkes således, at når der foreligger andre ydelser i sammenhæng med sportslige og kulturelle ydelser i henhold til artikel 259 A, stk. 4, litra a), i Code Général des Impôts i form af, at det tillades ydelsesmodtageren at reklamere på flader, på steder til arrangementer og på T-shirts, da er der tale om reklamevirksomhed i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 9, stk. 2, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. april 1977, med det resultat, at leveringsstedet for ydelserne er det sted, hvor modtageren af nævnte ydelser har sit erhvervmæssige hjemsted?

⁽¹⁾ EFT L 145, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Handelsgericht Wien (Østrig) den 25. oktober 2007 —
Budějovický Budvar, národní podnik, mod Rudolf
Ammersin GmbH**

(Sag C-478/07)

(2008/C 22/45)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Handelsgericht Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Budějovický Budvar, národní podnik

Sagsøgt: Rudolf Ammersin GmbH

Præjudicielle spørgsmål

1. De Europæiske Fællesskabers Domstol har i dom af 18. november 2003, sag C-216/01, opstillet krav for, at beskyttelse af en betegnelse som en geografisk angivelse, der i oprindelseslandet hverken er navnet på et sted eller et område, er i overensstemmelse med artikel 28 EF, i henhold hvortil det kræves, at en sådan betegnelse

- henset til de faktiske omstændigheder og
- den begrebsmæssige forståelse i oprindelseslandet, betegner en region eller et sted på denne stats område
- og at dens beskyttelse er begrundet i henhold til kriterierne i artikel 30 EF.

Betyder disse krav,

- 1.1 at betegnelsen som sådan har en konkret geografisk henvisningsfunktion til et bestemt sted eller et bestemt område, eller er det tilstrækkeligt, at betegnelsen i forbindelse med det produkt, som det betegner, er egnet til at henlede forbrugerens opmærksomhed på, at det produkt, som det betegner, stammer fra et bestemt sted eller et bestemt område i oprindelseslandet
- 1.2 at de tre forudsætninger er forudsætninger, der skal efterprøves særskilt og opfyldes kumulativt
- 1.3 at der ved efterprøvelsen af den begrebsmæssige forståelse i oprindelseslandet skal foretages en forbrugerundersøgelse — og i bekræftende fald — er det nødvendigt for beskyttelsen, at der er tale om en ringe, middel eller høj grad af kendskab eller henvisning
- 1.4 at betegnelsen faktisk er blevet benyttet som geografisk angivelse af flere virksomheder og ikke kun af en enkelt,

og at en enkelt virksomheds brug af betegnelsen som varemærke er til hinder for beskyttelsen?

2. Medfører den omstændighed, at en betegnelse hverken inden for den i forordning (EF) nr. 918/2004 ⁽¹⁾ fastsatte seks måneders frist eller i øvrigt inden for rammerne af forordning (EF) nr. 510/2006 ⁽²⁾ er blevet meddelt eller anmeldt, at en bestående national beskyttelse eller i det mindste en beskyttelse, der bilateralt er udvidet til en anden medlemsstat, bliver uvirksom, når betegnelsen i henhold til oprindelsesstatens nationale ret er en kvalificeret geografisk angivelse?
3. Bevirker den omstændighed, at der i medfør af tiltrædelses-traktaten mellem Den Europæiske Unions medlemsstater og en ny medlemsstat i henhold til forordning (EF) nr. 510/2006 af denne medlemsstat blev rejst om krav om beskyttelse af flere kvalificerede geografiske angivelser for et levnedsmiddel, at en national beskyttelse eller i det mindste en beskyttelse, der er udvidet til en anden medlemsstat som yderligere betegnelse for det samme produkt, ikke længere bør opretholdes, og at forordning (EF) nr. 510/2006 antages at have udtømmende virkning?

⁽¹⁾ EUT L 163, s. 88.

⁽²⁾ EUT L 93, s. 12.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Centrale Raad van Beroep (Nederlandene) den 5. november
2007 — Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut
werknemersverzekeringen mod H. Akdas m.fl.**

(Sag C-485/07)

(2008/C 22/46)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Centrale Raad van Beroep

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Sagsøgt: H. Akdas m.fl.

Præjudicielle spørgsmål

1. Indeholder artikel 6, stk. 1, i afgørelse nr. 3/80 ⁽¹⁾ i betragtning af dens ordlyd og af formålet med og karakteren af afgørelse nr. 3/80 og associeringsaftalen ⁽²⁾ en klar og entydig forpligtelse, til hvis opfyldelse og virkning der ikke kræves nogen yderligere handling, således at denne bestemmelse kan have direkte virkning?

2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:

2.1 Skal der ved anvendelsen af artikel 6, stk. 1, i afgørelse nr. 3/80 på nogen måde tages hensyn til de ændringer i forordning nr. 1408/71 ⁽³⁾, der er sket efter den 19. september 1980 med hensyn til særlige ikke-bidragsspligtige kontantydelse?

2.2 Har artikel 59 i tillægsprotokollen til associeringsaftalen ⁽⁴⁾ betydning i denne forbindelse?

3. Skal associeringsaftalens artikel 9 fortolkes således, at den er til hinder for anvendelse af en medlemsstats lovgivning, såsom artikel 4a i den nederlandske TW, som fører til indirekte forskelsbehandling på grundlag af nationalitet

— for det første fordi den bevirker, at der er flere personer med en anden nationalitet end nederlandsk, herunder en stor gruppe tyrkiske statsborgere, der ikke (længere) har ret til en tillægssydelse, fordi de ikke længere bor i Nederlandene, end personer med nederlandsk nationalitet, og

— for det andet fordi tillægssydelse til tyrkiske statsborgere, der bor i Tyrkiet, er indstillet fra den 1. juli 2003, mens tillægssydelse til personer med statsborgerskab i en af EU's medlemsstater og tredjelande, såfremt de forbliver på EU's område, først (gradvis) indstilles pr. 1. januar 2007?

⁽¹⁾ Associeringsrådets afgørelse nr. 3/80 af 19.9.1980 om anvendelsen af De Europæiske Fællesskabers medlemsstaters sociale sikringsordninger på tyrkiske arbejdstagere og på deres familiemedlemmer (EFT 1983 C 110, s. 60).

⁽²⁾ Aftale om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, undertegnet den 12.9.1963 i Ankara og indgået, godkendt og bekræftet på Fællesskabets vegne ved Rådets afgørelse 64/732/EØF af 23.12.1963 (Samling af Aftaler indgået af De Europæiske Fællesskaber, bind 3, s. 541).

⁽³⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14.6.1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT 1971 II, s. 366).

⁽⁴⁾ Tillægsprotokollen til aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, undertegnet den 23.11.1970 i Bruxelles og indgået, godkendt og bekræftet på Fællesskabets vegne ved Rådets forordning (EØF) nr. 2760/72 af 19.12.1972 (Samling af Aftaler indgået af De Europæiske Fællesskaber, bind 3, s. 581).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 5. november 2007 — Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) mod Consorzio Agrario di Ravenna Soc. Coop. arl

(Sag C-486/07)

(2008/C 22/47)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte Suprema di Cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)

Sagsøgt: Consorzio Agrario di Ravenna Soc. Coop. arl

Præjudicielt spørgsmål

Gælder de prisnedsættelser, der er fastsat for et højere vandindhold end standardkvaliteten, ligeledes ved salg af majs i henhold til de EØF-forordninger, som på det sagsrelevante tidspunkt (1994-1995) var gældende for et interventionsorgans salg af korn?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Lahr (Tyskland) den 5. november 2007 — Pia Messner mod Firma Stefan Krüger

(Sag C-489/07)

(2008/C 22/48)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Lahr

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Pia Messner

Sagsøgt: Firma Stefan Krüger, SFK Laptophandel

Præjudicielt spørgsmål

Skal bestemmelserne i artikel 6, stk. 2, sammenholdt med stk. 1, andet led, i Europa-parlamentets og Rådets direktiv 1997/7/EF af 20. maj 1997 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg ⁽¹⁾ fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, hvorefter sælgeren kan forlange, at forbrugeren betaler erstatning for den værdiforringelse, der er opstået ved dennes brug af den leverede forbrugsvarer i tilfælde, hvor forbrugeren rettidigt gør brug af sin fortrydelsesret?

⁽¹⁾ EFT 1997 L 144, s. 19.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht für Strafsachen Wien (Østrig) den 31. oktober 2007 — Straffesag mod Vladimir Turansky

(Sag C-491/07)

(2008/C 22/49)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesgericht für Strafsachen Wien

Part i straffesagen

Vladimir Turansky

Præjudicielt spørgsmål

»Skal forbuddet mod dobbelt strafforfølgning i artikel 54 i den i Schengen (Luxembourg) den 19. juni 1985 undertegnede konvention om gennemførelse af Schengenaftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser ⁽¹⁾ fortolkes således, at det er til hinder for, at en mistænkt person strafforfølges i Republikken Østrig for et forhold, når strafforfølgning vedrørende det samme forhold er blevet indstillet i Den Slovakiske Republik efter dennes tiltrædelse af Den Europæiske Union ved, at en politimyndighed efter en materiel prøvelse har besluttet at stille sagen i bero uden straffpålægelse og derved endeligt har afsluttet sagen?»

⁽¹⁾ EFT L 239, s. 19.

Sag anlagt den 7. november 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Polen

(Sag C-492/07)

(2008/C 22/50)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Nijenhuis og K. Mojzesowicz, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, litra k), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) ⁽¹⁾, idet den ikke har foretaget en korrekt gennemførelse af direktivet for så vidt angår definitionen af abonnent.

— Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 30. april 2004.

⁽¹⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Patent- und Markensenat (Østrig) den 14. november 2007 — Silberquelle GmbH mod Maselli — Strickmode GmbH

(Sag C-495/07)

(2008/C 22/51)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Patent- und Markensenat

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Silberquelle GmbH

Sagsøgt: Maselli — Strickmode GmbH

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 10, stk. 1, og artikel 12, stk. 1, i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker ⁽¹⁾ (herefter »varemærkedirektivet«) fortolkes således, at der er gjort reelt brug af varemærke, når det anvendes for varer (her: alkoholfrie drikke), som varemærkeindehaveren forærer til køberne af andre varer, der forhandles af varemærkeindehaveren (her: tekstiler), efter indgåelsen af købsaftalen?

⁽¹⁾ EFT L 40, s. 1.

Appel iværksat den 16. november 2007 af Philip Morris Products SA til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) den 12. september 2007 i sag T-140/06 — Philip Morris Products mod KHIM

(Sag C-497/07 P)

(2008/C 22/52)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Philip Morris Products SA (ved avocats T. van Innis og C.S. Moreau)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har i sin appel gjort gældende, at Retten har tilsidesat artikel 4 og artikel 7, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker ⁽¹⁾. I denne henseende har appellanten for det første kritiseret Retten for at lade sin vurdering tage udgangspunkt i en forudfattet mening, der var til skade for den kategori af varemærker, som det ansøgte varemærke henhører under. Ved nemlig at fastslå, at forbrugerne ikke er vant til at slutte sig til varers oprindelse på grundlag af deres form eller formen på deres emballage, mener appellanten, at Retten har anlagt en vurdering af de faktiske omstændigheder, der er uden noget videnskabeligt grundlag, og som forvansker den måde, hvorpå mennesker generelt opfatter tegn, navnlig former.

For det andet har appellanten kritiseret Retten for at have anlagt en urigtig retlig vurdering af, hvordan den relevante kundekreds opfatter varemærket. Denne fejl består for det første i, at Retten kun har betragtet brugen af varemærket, når det indgår som en del af en cigaretpakke, hvorimod formen på en emballage for en bestemt vare af kundekredsen kan opfattes i en række andre udtryksformer såsom grafiske eller tredimensionelle gengivelser af varemærket på reklamemateriale. For det andet består den urigtige vurdering i, at Retten har begrænset varemærkebegrebet til den del, som kan opfattes af en potentiel køber på det tidspunkt, der ligger umiddelbart før købet, uanset at et varemærkes relevante kundekreds udgøres af alle dem, der kan komme i kontakt med det i forbindelse med varemærkets normale brug, hvilket både er ved reklamen for varen før købet og ved brugen eller indtagelsen af varen efter købet.

Appellanten har endelig for det tredje gjort gældende, at der er en selvmodsigelse i den appellerede doms begrundelser.

⁽¹⁾ EFT 1994 L 11, s. 1.

Appel iværksat den 16. november 2007 af Aceites del Sur Coosur, S.A., tidligere Aceites del Sur, S.A., til prøvelse af dom afsagt den 12. september 2007 af Retten i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-363/04, Koipe Corporación, S.L. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-498/07 P)

(2008/C 22/53)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Aceites del Sur-Coosur, S.A., tidligere Aceites del Sur, S.A. (ved abogado J.-M. Otero Lastres)

De andre parter i appelsagen: Koipe Corporación, S.L. og Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Det anerkendes, at sagsøgerens appel, der er iværksat til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Første Afdeling) den 12. september 2007 i sag T-363/04 under henvisning til tilsidesættelse af fællesskabsretten, er indgivet forskriftsmæssigt.
- I overensstemmelse med artikel 61 i Domstolens statut og artikel 113 i procesreglementet gives appellanten medhold i sagen, og følgelig ophæves Rettens dom fuldt ud.

- Der træffes endelig afgørelse i sagen, såfremt denne er moden til afgørelse.
- Subsidiært nedlægges der påstand om, at sagen i modsat fald hjemvises til fornyet behandling ved Retten i Første Instans, idet denne tilpligtes at følge Domstolens bindende forskrifter, og om fornødent angives de retsvirkninger af den ophævede dom, der skal anses for at være endelige for tvistens parter, idet sagsøgeren, nu indstævnte, tilpligtes at betale sagens omkostninger i overensstemmelse med procesreglementets artikel 112.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Denne appel til prøvelse af dom afsagt af Første Afdeling af Retten i Første Instans den 12. september 2007 støttes på to anbringender, der beskrives i det følgende:

1. Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, og stk. 2, litra a), nr. i) og ii) i forordning nr. 40/94 ⁽¹⁾

Rettens første tilsidesættelse af fællesskabsretten i den appellerede dom består i, at den anså spørgsmålet om, hvilke af de varemærker, CARBONELL har påberåbt sig som værende til hinder for registrering af EF-varemærket LA ESPANOLA nr. 236588, der opfyldte betingelserne for at være »ældre« varemærker, for at være »uden betydning«.

Ved at have anvendt artikel 8, stk. 1, og stk. 2, litra a), nr. i) og ii), i forordning nr. 40/94 skulle dommen blandt de varemærker, der kan benyttes til indsigelse, have udelukket EF-varemærket CARBONELL nr. 338681, som tilhører KOIPE, fordi den nævnte EF-registrering ikke er et ældre varemærke i den betydning, hvori udtrykket er anvendt i artikel 8, stk. 2, litra a), nr. i), i forordning nr. 40/94. Herefter ville de eneste ældre varemærker tilhørende KOIPE, der kunne anvendes til indsigelse mod appellanatens ansøgning om registrering af LA ESPANOLA nr. 236588 som EF-varemærke, være de spanske registreringer af varemærket CARBONELL, nr. 994364, nr. 1238745 og nr. 1698613.

Efter at de ældre varemærker, der kunne anvendes til indsigelse mod ansøgningen om registrering af LA ESPANOLA nr. 236588 som EF-varemærke, således var blevet afgrænset, var de i henhold til den nævnte artikel 8, stk. 1, litra b), beskyttede på det spanske område. Dette betyder, at spørgsmålet, om der foreligger en risiko for forveksling mellem EF-varemærket LA ESPANOLA nr. 236588 og de ældre varemærker tilhørende KOIPE, der anvendt til at rejse indsigelse, kun skal vurderes med hensyn til forbrugerne på det spanske marked, som udgør det område, hvor KOIPEs ældre varemærker er beskyttede, og ikke med hensyn til forbrugerne på hele Fællesskabets område, fordi de ældre varemærker ikke omfattede noget EF-varemærke.

2. Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94

Artikel 8, stk. 1, litra b), vedrører som bekendt den hindring for at registrere et EF-varemærke, at der er risiko for forveksling mellem det EF-varemærke, der er søgt om registrering af, og et eller flere ældre varemærker. Retten tilsidesatte imidlertid denne bestemmelse af følgende to grunde:

Første del

Følgelvirkninger af den uretmæssige afgrænsning af de ældre varemærker, der kan anvendes til at modsætte sig ansøgningen om registrering af LA ESPANOLA nr. 236588 som EF-varemærke

Den første tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), som appellanten påberåber sig, udspringer af den uretmæssige afgrænsning af de »ældre« varemærker, der kan tjene som hindring for ansøgningen om registrering som EF-varemærke, og den vedrører de følgelvirkninger, som denne uretmæssige afgrænsning af de ældre påberåbte varemærker i indsigelsessagen har som følge af den måde, hvorpå Retten har anvendt artikel 8, stk. 1, litra b), på den foreliggende tvist.

Af det, der gøres gældende under første del, kan det konkluderes, at Retten i den appellerede dom tilsidesatte artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94, fordi:

- den ikke udelukkende anså de til støtte for indsigelsen påberåbte spanske CARBONELL nr. 994364, nr. 1238745 og nr. 1698613 for at være ældre varemærker
- den ikke udtrykkeligt udelukkede det yngre EF-varemærke CARBONELL nr. 338681 fra de varemærker, der kunne anvendes til at gøre indsigelse
- den ikke — som følge af de to ovennævnte påstande — på korrekt vis afgrænsede »offentlighedens bevidsthed inden for det område, hvor de ældre varemærker var beskyttet«, eftersom den relevante offentlighed var den spanske forbruger af olivenolie, da de ældre varemærker udelukkende var spanske.
- Selv om Retten i nogle af dommens præmisser henviste til det »spanske marked for olivenolie«, tog den kun delvist og i begrænset omfang hensyn til denne omstændighed, eftersom den kun tog den i betragtning ved vurderingen af de pågældende tegns figurelementers særpræg.
- Følgelig tog Retten ikke denne omstændighed i betragtning, hverken ved helhedsbedømmelsen af spørgsmålet om ligheden mellem tegnene (der siges således intet om »det spanske marked for olivenolie« ved vurderingen — f.eks. — af det særpræg, der findes i de omtvistede tegns ordbestanddele) eller ved afvejningen af de andre faktorer, der også var relevante for den konkrete stillingtagen til, om der forelå en risiko for forveksling mellem de omtvistede tegn.

Anden del

Den uretmæssige afgrænsning af de i indsigelsessagen fremførte varemærker har indflydelse på kriteriet om offentligheden inden for det område, hvor det ældre mærke er beskyttet. Ukorrekt fastlæggelse og efterfølgende vurdering af de faktorer, der er relevante for vurderingen af risikoen for forveksling.

Den argumentation, appellanten fremfører for at dokumentere tilsidesættelsen af artikel 8, stk. 1, litra b), i denne anden del, støttes på to piller eller fundamenter. Dels på alt det tidligere nævnte vedrørende den uretmæssige afgrænsning af udtrykket »ældre varemærker, der kan anvendes til at rejse indsigelse« og dens indflydelse på kriteriet »offentlighedens bevidsthed inden for det område, hvor det ældre mærke er beskyttet«. Dels på en ukorrekt afgrænsning og efterfølgende vurdering af alle de faktorer, der skulle have været taget hensyn til ved vurderingen af, om der forelå en risiko for forveksling mellem det EF-varemærke, nemlig LA ESPANOLA nr. 236588, der var ansøgt om registrering af, og de ældre spanske varemærker til støtte for indsigelsen, nemlig CARBONELL nr. 994364, nr. 1238745, og nr. 1698613.

De argumenter, der i denne del ligger til grund for appellantens opfattelse af, at Retten i den appellerede dom foretog en uretmæssig anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), er som følger:

- Retten gennemgik i den appellerede dom ikke de forskellige tegn ud fra kriterierne om »helhedsvurdering« og om »helhedsindtryk«, men ud fra en særskilt betragtning i flere faser, og der var dermed tale om en »analytisk« gennemgang af de elementer, der indgår i de omtvistede sammensatte varemærker, hvilket medførte en tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og af den retspraksis, hvorved bestemmelsen er blevet fortolket.

I den appellerede dom gjorde Retten ikke det, som den først og fremmest var forpligtet til, nemlig at gennemgå varemærkerne på grundlag af en »helhedsvurdering« og under hensyntagen til det »helhedsindtryk«, som de omtvistede varemærker giver. Retten anvendte derimod i den appellerede dom fra begyndelsen en analytisk fremgangsmåde og foretog en særskilt betragtning efter hinanden af dels figurbestanddelene (fra præmis 75 til og med præmis 87), dels ordbestanddelene (præmis 88-93), idet den tillagde figurbestanddelene afgørende vægt og frakendte ordbestanddelene enhver betydning. Den appellerede dom nævner ganske vist kriteriet om helhedsvurdering og helhedsindtryk (præmis 99), men det er ikke tilstrækkeligt blot at citere og gengive et kriterium, der er udviklet i retspraksis, for at nå det rette resultat. Det er derimod vigtigt at anvende det korrekt på sagen, hvilket ikke skete i den appellerede dom. Ved vurderingen af ligheden mellem de pågældende tegn anvendte Retten nemlig ikke helhedsvurderingen og helhedsindtrykket som de væsentligste og grundlæggende kriterier, men gjorde derimod brug af et analytisk kriterium, idet den først adskilte varemærkerne i deres to bestanddele, nemlig figurbestanddelen og ordbestanddelen, og derefter foretog en særskilt bedømmelse af for det første af de to berørte varemærkers figurbestanddele, og derefter af ordbestanddelen LA ESPANOLA, idet Retten undlod enhver henvisning til den anden ordbestanddel i de som indsigelsesgrundlag nævnte varemærker, navnet CARBONELL.

Retten tilsidesatte endvidere i den appellerede dom artikel 8, stk. 1, litra b), fordi den undlod at vurdere to relevante faktorer i sagen, nemlig den omstændighed, at de pågældende varemærker længe havde eksisteret side om side, og bekendthedsfaktoren, hvilke omstændigheder i høj grad var relevante for vurderingen af risikoen for forveksling mellem det EF-varemærke ESPANOLA nr. 236588, der var ansøgt om registrering af, og de ældre spanske varemærker CARBONELL.

- Den gennemsnitlige spanske olivenolieforbrugers opfattelse og den formodede risiko for forveksling.

Selv om der i dommen henvises til den gennemsnitlige forbrugers profil, således som dette begreb er udviklet i fællesskabsretspraksis, anvendte Retten ikke denne prototype for en forbruger, men fremstillede den gennemsnitlige spanske olivenolieforbrugers profil som en forbruger, der er tættere på den gennemsnitlige forbruger, der anvendes i tysk retspraksis, nemlig »en uopmærksom og uovervejende forbruger«, end den prototype på en europæisk forbruger,

der anvendes i fællesskabsretspraksis, nemlig en »almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet forbruger« (LLOYD-dommen, præmis 26 og PICASSO-dommen, præmis 38). Udover denne alvorlige fejl begik Retten i den appellerede dom en anden ikke mindre relevant fejl, idet den »tog hensyn til den ganske lave grad af opmærksomhed«, som offentligheden kan udvise i relation til varemærkerne for olivenolie, i stedet for at tage hensyn til den grad af opmærksomhed, der normalt udvises af en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet spansk gennemsnitsforbruger af olivenolie.

(¹) Rådets forordning af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Belgien) den 16. november 2007 — NV Beleggen, Risicokapitaal, Beheer mod Belgische Staat

(Sag C-499/07)

(2008/C 22/54)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Parter i hovedsagen

Sagsøger: NV Beleggen, Risicokapitaal, Beheer

Sagsøgt: Belgische Staat

Præjudicielt spørgsmål

- 1) Skal Rådets direktiv 90/435/EØF af 23. juli 1990 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater (¹), og navnlig direktivets artikel 4, stk. 1, fortolkes således, at det er til hinder for, at en medlemsstat anvender fritagelsen vedrørende udloddet overskud, der udloddes ved en anden lejlighed end i forbindelse med datterselskabets likvidation, ved først fuldstændigt at medregne det udloddede overskud i beskatningsgrundlaget og herefter fratrække 95 % af et sådant overskud fra beskatningsgrundlaget, men begrænse fradraget til det overskud, der er opnået i det skatteår, hvor udlodningen fandt sted (efter visse lovbestemte fradrag) (artikel 205, stk. 2, i WIB 1992, sammenholdt med artikel 77 i KB/WIB92), således at der ikke er noget tab til fremførsel, hvis overskuddet i det pågældende skatteår er mindre end det nævnte udloddede overskud?

- 2) Såfremt det første spørgsmål skal besvares bekræftende, skal Rådets direktiv 90/435/EØF af 23. juli 1990 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater, og navnlig direktivets artikel 4, stk. 1, da fortolkes således, at denne medlemsstat skal tillade, at udloddet overskud, som et selskab i denne stat modtager fra sit datterselskab etableret i en anden medlemsstat, kan fradrages fuldstændigt i overskuddet for det pågældende skatteår, og skal tillade at et herved fremkommet tab kan fremføres til et senere skatteår?
- 3) Såfremt direktiv 90/435/EØF skal fortolkes således, at de belgiske bestemmelser er i strid med direktivets artikel 4, stk. 1, med hensyn til udlodning, som et belgisk moderselskab modtager fra et datterselskab, der har hjemsted i Den Europæiske Union, skal det da fastslås, at nævnte direktivbestemmelse også er til hinder for anvendelsen af den belgiske lovgivning på udloddet udbytte, som et belgisk moderselskab modtager fra et belgisk datterselskab, når den belgiske lovgiver, således som det er tilfældet i den foreliggende sag, ved gennemførelsen af direktivet i belgisk ret har valgt at behandle rent interne situationer og situationer, der er omfattet af direktivet, ens og derfor har tilpasset den belgiske lovgivning til direktivet også med hensyn til rent interne forhold?
- 4) Er EF-traktatens artikel 43 til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter fritagelsen med hensyn til selskabsskatten for udloddet overskud, som et selskab i et skatteår modtager fra sit datterselskab etableret i en anden medlemsstat, i den første medlemsstat begrænses til det overskud, der er udloddet i den skatteperiode, hvor udlodningen fandt sted (efter visse lovbestemte fradrag), hvorimod det udloddede overskud ville have været fuldstændig fritaget, såfremt dette selskab havde været et fast driftssted i en anden medlemsstat?

(¹) EUT L 255, s. 6.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 16. november 2007 — K-1 Sp. z o.o., Torun mod Dyrektor Izby Skarbowej, Bydgoszcz

(Sag C-502/07)

(2008/C 22/55)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: K-1 Sp. z o.o., Torun

Sagsøgt: Dyrektor Izby Skarbowej, Bydgoszcz

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 2, stk. 1 og 2, i Rådets første direktiv 67/227/EØF af 11. april 1967 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter (¹) sammenholdt med artikel 2, artikel 10, stk. 1, litra a), og artikel 10, stk. 2, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (²) til hinder for, at der pålægges den afgiftspligtige en forpligtelse til at betale den tillægsafgift, der er omhandlet i artikel 109, stk. 5 og 6, i lov af 11. marts 2004 om merværdiafgift [...], såfremt det konstateres, at den afgiftspligtige i den udfærdigede angivelse har angivet et højere beløb for den afgiftsforskel eller indgående merværdiafgift, der skal refunderes, end der er krav på?
- 2) Kan de »særlige foranstaltninger« i artikel 27, stk. 1, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag under hensyn til deres art og formål danne grundlag for at pålægge den afgiftspligtige en tillægsafgift, som fastsættes af afgiftsmyndighederne, såfremt det objektivt konstateres, at den afgiftspligtige har angivet et for højt beløb for den afgiftsforskel, der skal refunderes, eller et for højt beløb for den indgående merværdiafgift, der skal refunderes?
- 3) Omfatter bemyndigelsen i artikel 33 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag retten til at indføre en tillægsafgift som omhandlet i artikel 109, stk. 5 og 6, i lov af 11. marts 2004 om merværdiafgift [...]?

(¹) EFT 1967, s. 12.

(²) EFT L 145, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 19. november 2007 — Associação Nacional de Transportes Rodoviários de Pesados de Passageiros (Antrop) m.fl. mod Conselhos de Ministros m.fl.

(Sag C-504/07)

(2008/C 22/56)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Associação Nacional de Transportes Rodoviários de Pesados de Passageiros (Antrop) m.fl.

Sagsøgt: Conselhos de Ministros m.fl.

Præjudicielle spørgsmål

- a) Kan de nationale myndigheder i lyset af artikel 73 EF, 87 EF og 88 EF og forordning nr. 1191/69 ⁽¹⁾ pålægge en offentlig virksomhed, som det er betroet at sikre den offentlige passagerbefordring i en kommune, en med offentlige tjeneste forbundet forpligtelse?
- b) Skal de nationale myndigheder i bekræftende fald betale for disse forpligtelser?
- c) Skal de nationale myndigheder i en situation, hvor de ikke er forpligtede til at foretage udbud af koncessionen på driften af et transportnet, udvide godtgørelsesforpligtelsen til alle virksomheder, der på grundlag af national ret må anses for at tilbyde offentlig passagerbefordring i samme område?
- d) Hvilket godtgørelseskriterium skal der i bekræftende fald anvendes?
- e) Hvad angår busselskaber, der i henhold til en offentlig koncession udøver deres virksomhed med eneret inden for afgrænsede byområder, men som også udøver denne virksomhed i konkurrence med private operatører uden for de byområder, hvor de har eneret, udgør den støtte, som staten årligt yder til dækning af de konstante underskud ved driften af disse selskaber, da statsstøtte, der er forbudt i henhold til traktatens artikel 87, stk. 1, EF, når:

i) det ikke på grundlag af sikre oplysninger fra de pågældende regnskaber er muligt at fastslå forskellen mellem de omkostninger, der kan henføres til disse selskabers virksomhed i det område, der er omfattet af koncessionen, og de tilsvarende indtægter, og det derfor ikke er muligt at beregne den ekstraomkostning, der følger af opfyldelsen af forpligtelserne til offentlig tjeneste, som der i henhold til koncessionen kan ydes statsstøtte til?

ii) de nævnte selskabers levering af transportydelser af denne grund kan opretholdes eller udvides, hvilket medfører, at muligheden for, at andre selskaber, der er etableret i denne eller en anden medlemsstat, leverer deres transportydelser, formindskes?

iii) og uanset bestemmelserne i artikel 73 EF?

f) Under hensyn til de betingelser, som EF-Domstolen har udledt af den nuværende artikel 87, stk. 1, EF (tidligere traktatens artikel 92, stk. 1), især i dom af 24. juli 2003 (Altmark) ⁽²⁾, med hensyn til kvalificeringen af statsstøtte (*»For det første skal der være tale om statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler. For det andet skal denne støtte kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstater. For det tredje skal den give modtageren en fordel. For det fjerde skal den fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene«*), hvad forstås ved og hvad er rækkevidden af udtrykket (i) indrømmelse af en fordel, der (ii) kan fordreje konkurrencevilkårene, i forbindelse med en situation, hvor modtagerne har eneret på offentlig personbefordring i Lissabon og Porto, men som også deltager i forbindelserne til disse byer i områder, hvor også andre operatører deltager? Eller med andre ord, på grundlag af hvilke kriterier kan det fastslås, at indrømmelsen af en fordel kan fordreje konkurrencevilkårene? Er det i den forbindelse relevant, hvilken procentdel af selskabernes omkostninger der kan henføres til de transportruter, som selskaberne driver uden for det område, hvor de har eneret? Er det — kort sagt — nødvendigt, at støtten indvirker på den virksomhed, der udøves uden for det område, hvor de har eneret (Lissabon og Porto), i et konkret væsentligt omfang?

g) Er Kommissionens indgreb, som foreskrevet i artikel 76 EF og 88 EF, juridisk set den eneste måde at opfylde traktatens statsstøttebestemmelser, eller kræves der for fællesskabsrettens effektive virkning mere, herunder især mulighed for, at de nationale retter kan anvende de nævnte bestemmelser direkte efter anmodning fra privatpersoner, der føler sig negativt berørt af ydelsen af en godtgørelse eller en støtte, der er i strid med konkurrencereglerne?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 af 26.6.1969 om medlemsstaternes fremgangsmåde med hensyn til de med begrebet offentlig tjeneste forbundne forpligtelser inden for sektoren for transporter med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje (EFT 1969 I, s. 258).

⁽²⁾ Sag C-280/00, Sml. I, s. 7810.

Appel iværksat den 21. november 2007 af Cain Cellars, Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Første Afdeling) den 12. september 2007 i sag T-304/05 — Cain Cellars, Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-508/07 P)

(2008/C 22/57)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Cain Cellars, Inc. (ved Rechtsanwalt J. Albrecht)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom, der blev afsagt af Retten i Første Instans den 12. september 2007 i sag T-304/05, ophæves.
- Det fastslås, at registreringshindringen i artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 ikke er til hinder for registreringen af det ansøgte varemærke.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og omkostningerne i forbindelse med sagen for Retten samt appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Sammenfatning af appellants anbringender i appellen iværksat til prøvelse af dom afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 12. september 2007 i sag T-304/05

Første anbringende

Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94:

Appellanten har gjort gældende, at Retten i Første Instans ved sin vurdering ikke tog hensyn til de faktiske omstændigheder, der var relevante for bedømmelsen af, om det ansøgte pentagonformede varemærke havde fornødent særpræg, og til de relevante retlige omstændigheder og principper, idet den bedømte appellants pentagonformede varemærke på grundlag af rent teoretiske og abstrakte overvejelser og undlod at tage hensyn til de almindelige, faktisk baserede principper for at vurdere, om en gengivelse af et pentagon har fornødent særpræg, særligt spørgsmålet om figurens særlige karakter (»uniqueness«) inden for vinsektoren, der er relevant i den foreliggende sag. Retten betegnede tegnet som en simpel »geometrisk grundfigur« og lagde a priori og på en abstrakt måde til grund, at denne kategori af simple tegn manglede ethvert fornødent særpræg.

Andet anbringende

Tilsidesættelse af artikel 67, stk. 3, i Rettens procesreglement:

- I henhold til artikel 67, stk. 3, i Rettens procesreglement tager Retten kun hensyn til dokumenter, som parternes advokater og befuldmægtigede har kunnet gøre sig bekendt med, og som de har kunnet udtale sig om. I den appellerede doms præmis 34 blev der taget hensyn til dokumenter, som Harmoniseringskontoret fremlagde for første gang i sit svarskrift, og som sagsøgeren ikke fik lejlighed til at udtale sig om (den skriftlige forhandling blev afsluttet efter indgivelsen af svarskriftet). Dommen er derfor støttet på beviser, der ikke kunne indgå i sagen. Appellants manglende mulighed for at fremkomme med sit synspunkt udgør en tilsidesættelse af retten til at blive hørt.
- Endelig har appellanten gjort gældende, at de afbildninger af varer, som med Harmoniseringskontorets samtykke blev fremlagt under den mundtlige forhandling med henblik på at godtgøre, at det ansøgte varemærke havde fornødent særpræg, og som var af særlig betydning for spørgsmålet, om det ansøgte varemærke havde fornødent særpræg, ikke blev nævnt i den appellerede dom og ikke blev taget i betragtning af Retten ved afgørelsen af, om der forelå fornødent særpræg. Dette udgør ligeledes en tilsidesættelse af retten til at blive hørt.

Sag anlagt den 21. november 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien

(Sag C-510/07)

(2008/C 22/58)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Rozet og B. Schima, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 68/414/EØF af 20. december 1968 om forpligtelse for EØF's medlemsstater til at opretholde minimumslagre af mineralolie og/eller mineralolieprodukter ⁽¹⁾, idet det ikke administrativt eller ved lov har fastsat bestemmelser, der er egnede til i Fællesskabet til enhver tid at opretholde niveauet for lagrene af mineralolieprodukter i den anden kategori af mineralolieprodukter, som omhandles i direktivets artikel 2.
- Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med søgsmålet anfægter Kommissionen, at Kongeriget Belgien jævnlgt har undladt at iagttage den pligt til oplagring af mineralolieprodukter, der er fastsat i direktiv 68/414/EØF, som ændret og kodificeret ved Rådets direktiv 2006/67/EF af 24. juli 2006 ⁽¹⁾, for så vidt angår produkter i den anden kategori, som omhandles i dette direktiv, nemlig gasolie, dieselolie, petroleum og jet fuel af petroleumstypen. Kommissionen bemærker i den henseende bl.a., at der lejlighedsvis forekommer betydelige uoverensstemmelser mellem de af Kongeriget Belgien fremlagte månedlige tal vedrørende det indenlandske forbrug af de omhandlede produkter og de oplysninger, som Kommissionen har adgang til via Eurostat.

⁽¹⁾ EFT 1968 II, s. 575.

⁽²⁾ EUT L 217, s. 8.

Sag anlagt den 21. november 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-511/07)

(2008/C 22/59)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Rozet og U. Wölker, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Storhertugdømmet Luxembourg

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF af 11. februar 2004 om en mekanisme til overvågning af emissioner af drivhusgasser i Fællesskabet og til gennemførelse af Kyoto-protokollen ⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 2 og artikel 4, stk. 1, litra b) og d), i Kommissionens beslutning nr. 2005/166/EF af 10. februar 2005 om gennemførelsesbestemmelser til beslutning nr. 280/2004/EF ⁽²⁾, idet det ikke har meddelt de nødvendige oplysninger i henhold til artikel 3, stk. 1, litra f), i beslutning nr. 280/2004/EF.
- Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har med sit søgsmål kritiseret Storhertugdømmet Luxembourg for mangelfuldt at have gennemført beslutning nr. 280/2004/EF, sammenholdt med beslutning 2005/166/EF. Dels har Luxembourg nemlig i den årlige rapport undladt at give fuldstændige oplysninger om anvendte metodologier og datakilder, herunder oplysninger om de typer aktivitetsdata og emissionsfaktorer, der er anvendt for Fællesskabets nøglekilder. Dels har Luxembourg heller ikke til Kommissionen fremsendt en generel vurdering af den usikkerhed, der påvirker oplysningerne i den luxembourgske rapport om den nationale opgørelse.

⁽¹⁾ EUT L 49, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 55, s. 57.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden den 22. november 2007 — Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie mod Staatssecretaris van Financiën

(Sag C-515/07)

(2008/C 22/60)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal sjette direktivs ⁽¹⁾ artikel 6, stk. 2, og artikel 17, stk. 1, 2 og 6, fortolkes således, at en afgiftspligtig person fuldt ud kan lade ikke blot investeringsgoder, men alle goder og tjenesteydelser, der anvendes til såvel virksomhedsformål som til i øvrigt virksomheden uvedkommende formål, indgå i virksomheden og øjeblikkeligt og fuldt ud kan fratrække den moms, som er faktureret for de erhvervede goder og tjenesteydelser?

2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, indebærer anvendelsen af sjette direktivs artikel 6, stk. 2, med hensyn til andre tjenesteydelser og goder end investeringsgoder da, at opkrævningen af moms finder sted på en gang i den afgiftsperiode, hvori fradraget for disse tjenesteydelser og goder anvendes, eller kan opkrævningen også finde sted i de efterfølgende perioder, og såfremt det sidste er tilfældet, hvorledes skal afgiftsgrundlaget for de goder og tjenesteydelser, for hvilke den afgiftspligtige person ikke foretager fradrag, da fastsættes?

(¹) Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (Chancery Division) (Det Forenede Kongerige) den 22. november 2007 — Afton Chemical Limited mod The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

(Sag C-517/07)

(2008/C 22/61)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Afton Chemical Limited

Sagsøgt: The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal brændstofadditiver som de i sagen omhandlede, som ikke er bestemt til at anvendes, udbydes til salg eller anvendes som motorbrændstof, men som tilsættes motorbrændstoffet med henblik på fremdrift af det køretøj, hvori brændstoffet anvendes, pålægges afgift i henhold til artikel 2, stk. 3, i direktiv 92/81/EF?

2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, er sådanne additiver da omfattet af afgiftsfritagelsen i artikel 8, stk. 1, i direktiv 92/81/EF (¹)?

3) Skal brændstofadditiver som de i sagen omhandlede, som ikke er bestemt til at anvendes, udbydes til salg eller anvendes som motorbrændstof, men som tilsættes motorbrændstoffet med henblik fremdrift af det køretøj, hvori brændstoffet anvendes, pålægges afgift i henhold til artikel 2, stk. 3, andet afsnit, i direktiv 2003/96/EF (²)?

4) Såfremt det tredje spørgsmål besvares bekræftende, er sådanne additiver da udelukket fra anvendelsesområdet for direktiv 2003/96/EF i medfør af direktivets artikel 4, litra b), første led?

5) Er fællesskabsretten, og navnlig artikel 3 i direktiv 92/12/EØF (³), til hinder for den af Det Forenede Kongerige pålagte punktafgift på de ovennævnte brændstofadditiver?

(¹) EFT L 316, s. 12.

(²) EFT L 283, s. 51.

(³) EFT L 76, s. 1.

Appel iværksat den 22. november 2007 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 12. september 2007 af Retten i Første Instans (Fjerde Udvidede Afdeling) i sag T-196/02, MTU Friedrichshafen GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-520/07 P)

(2008/C 22/62)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved K. Gross og B. Martenczuk, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: MTU Friedrichshafen GmbH

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Den appellerede dom afsagt af Retten i Første Instans den 12. september 2007 i sag T-196/02, MTU Friedrichshafen GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ophæves.

- Der træffes endelig afgørelse i sagen og der statueres frifindelse.
- Sagsøgeren i sagen for Retten tilpligtes at betale omkostningerne vedrørende appelsagen og vedrørende behandlingen af sag T-196/02 i første instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Retten i Første Instans har foretaget urigtig retsanvendelse, idet den lagde til grund, at muligheden for på grundlag af de foreliggende oplysninger at fastslå, hvem der er den faktiske støttemodtager, ikke må anvendes. Fastlæggelsen af den faktiske støttemodtager udgør en foreskrevet del af Kommissionens beslutninger, hvorved tilbagebetaling af ulovlig støtte påbydes. Denne fastlæggelse er nemlig nødvendig for at sikre en effektiv tilbagebetaling af den ulovlige støtte. Derfor er det uforeneligt med artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 659/1999, hvis det ikke er muligt på grundlag af de foreliggende oplysninger at afgøre, hvem der er den faktiske støttemodtager.

For det andet har Retten med urette lagt til grund, at Kommissionens beslutning var støttet på en simpel formodning, der ikke opfylder betingelserne for en beslutning, der træffes på grundlag af de foreliggende oplysninger. For det første stilles der ved en beslutning på grundlag af de foreliggende oplysninger ikke krav om absolut vished. For det andet er Kommissionens beslutning støttet på oplysninger angående udviklingsomkostningerne vedrørende knowhow, som meddeltes af bobestyreren for SKL-M. Kommissionen var derfor i besiddelse af tilstrækkelige holdepunkter for at kunne lægge til grund, at overførslen af knowhow til MTU udgjorde en fordel for denne virksomhed.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 23. november 2007 — Korkein hallinto-oikeus mod A

(Sag C-523/07)

(2008/C 22/63)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Appellant: A

Præjudicielle spørgsmål

- 1 a) Finder Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 ⁽¹⁾ (Bruxelles II a-forordningen) anvendelse på en sag som den foreliggende, hvor en afgørelse vedrørende umiddelbar fjernelse af børn og anbringelse af disse uden for hjemmet, der er truffet som en enkelt afgørelse i forbindelse med offentligretlig børnebeskyttelse, fuldbyrdes i sin helhed
- b) eller finder forordningen under hensyn til bestemmelsen i artikel 1, stk. 2, litra d), kun anvendelse på den del af afgørelsen, der vedrører anbringelse uden for hjemmet.
- 2) Hvorledes skal begrebet opholdssted i forordningens artikel 8, stk. 1, og den dermed sammenhængende artikel 13, stk. 1, fortolkes i henhold til fællesskabsretten, især i en sådan situation, hvor barnet har fast bopæl i en medlemsstat, men opholder sig i en anden medlemsstat, hvor det fører et omfarende liv.
- 3 a) Hvis det antages, at barnets opholdssted ikke er i sidstnævnte medlemsstat, under hvilke forudsætninger kan der da i denne medlemsstat anvendes et umiddelbart sikrende retsmiddel (fjernelsesforanstaltning) i henhold til forordningens artikel 20, stk. 1.
- b) Er det sikrende retsmiddel i henhold til forordningens artikel 20, stk. 1, en foranstaltning, der kan iværksættes i henhold til national ret, og er national rets bestemmelser vedrørende foranstaltningen bindende ved anvendelsen af artiklen.
- c) Skal sagen efter anvendelsen af det sikrende retsmiddel ex officio henvises til retterne i den kompetente medlemsstat.
- 4) Hvis retten i medlemsstaten slet ikke er kompetent, skal den da afvise sagen eller henvise den til retten i den anden medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT L 338, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Det Forenede Kongerige) den 28. november 2007 — Generics (UK) Ltd, The Queen mod Licensing Authority (repræsenteret ved Medicines and Healthcare products Regulatory Agency)

(Sag C-527/07)

(2008/C 22/64)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: The Queen på begæring af Generics (UK) Ltd

Sagsøgt: Licensing Authority (der handler på vegne af Medicines and Healthcare products Regulatory Agency)

Præjudicielle spørgsmål

1) Når et lægemiddel, der ikke er omfattet af anvendelsesområdet for bilaget til forordning nr. 2309/93 ⁽¹⁾, er blevet markedsført i en medlemsstat (Østrig) i henhold til den nationale godkendelsesprocedure, før denne medlemsstat blev optaget i EØS og tiltrådte EF, og idet der foreligger følgende omstændigheder:

- denne medlemsstat tiltrådte efterfølgende EØS og senere EF, og den har som en del af betingelserne for dens tiltræden gennemført godkendelsesbestemmelserne i direktiv 65/65 (nu direktiv 2001/83 ⁽²⁾) i national ret, idet der ikke er nogen overgangsbestemmelser i denne henseende
- det pågældende produkt forblev på markedet i denne medlemsstat i nogle år efter dens tiltræden af EØS og EF
- efter medlemsstatens tiltræden af EØS og EF blev markedsføringstilladelsen for det pågældende produkt ændret ved at tilføje en ny indikation, og ændringen blev af denne medlemsstats myndigheder vurderet til at være i overensstemmelse med kravene i fællesskabsretten
- sagsakterne for det pågældende produkt blev ikke opdateret i overensstemmelse med direktiv 65/65 (nu direktiv 2001/83) efter denne medlemsstats tiltræden af EØS og EF, og

- et produkt, der indeholder samme aktive ingrediens, er efterfølgende blevet tilladt i henhold til artikel 6 i direktiv 2001/83 og markedsført i EF,

skal lægemidlet da anses for at være »et referencelægemiddel, der er eller har været godkendt i henhold til artikel 6 [...] i en medlemsstat« i den i artikel 10, stk. 1, i direktiv 2001/83 omhandlede forstand, og i bekræftende fald, hvilke af ovennævnte omstændigheder er i denne henseende afgørende?

- Under omstændigheder, hvor den kompetente myndighed i en referencemedlemsstat fejlagtigt afviser en ansøgning om markedsføringstilladelse i henhold til artikel 10, stk. 1, i direktiv 2001/83 i forbindelse med den decentraliserede procedure i dette direktiv med den begrundelse, at det lægemiddel, der er henvist til i spørgsmål 1 ovenfor, ikke var et »referencelægemiddel« i den i artikel 10, stk. 1, omhandlede forstand, hvilken vejledning, om nogen, anser Domstolen da for hensigtsmæssig for så vidt angår de omstændigheder, den nationale ret bør tage hensyn til, når den skal afgøre, om tilsidesættelsen af fællesskabsretten er en tilstrækkelig alvorlig tilsidesættelse i henhold til dommen i sagerne Brasserie du Pêcheur og Factortame?

⁽¹⁾ EFT L 214, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 311, s. 67.

Appel iværksat den 29. november 2007 af Association de la presse internationale ASBL til prøvelse af dom afsagt den 12. september 2007 af Retten i Første Instans (Store Afdeling) i sag T-36/04, Association de la presse internationale ASBL (API) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-528/07 P)

(2008/C 22/65)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Association de la presse internationale ASBL (API) (ved Rechtsanwalt S. Völcker, avocat F. Louis og solicitor C. O'Daly)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt den 12. september 2007 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans i sag T-36/04, API mod Kommissionen, ophæves, for så vidt som Retten i Første Instans har anerkendt Kommissionens ret til ikke at udlevere Kommissionens indlæg i sager, hvor der endnu ikke er afholdt retsmøde.
- Ophævelse af de dele af Kommissionens beslutning D(2003) 30621 af 20. november 2003, som ikke tidligere er blevet ophævet af Retten i Første Instans i sag T-36/04, eller subsidiært hjemvisning af sagen til Retten med henblik på ny behandling i overensstemmelse med Domstolens dom.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at den anfægtede dom skal ophæves af følgende grunde:

1. Retten har for det første fejlfortolket forordningens artikel 4, stk. 2, andet led, (undtagelsen vedrørende retslige procedurer) ved at fastslå, at Kommissionen ikke har pligt til at foretage en konkret bedømmelse af, hvorvidt der skal gives aktindsigt i dens skriftlige indlæg før retsmødet. Denne fortolkning i) er i strid med anerkendte principper for fortolkning af undtagelsen vedrørende retslige procedurer, som anvendes andre steder i dommen, ii) støttes på en ikke-eksisterende ret for Kommissionen til at varetage sine interesser »uden at være udsat for indflydelse udefra«, iii) er baseret på åbenbart urigtige retlige argumenter, idet »princippet om processuel ligestilling« påberåbes, iv) tilsidesætter fejlagtigt betydningen af andre retsinstansters afgørelser om at give aktindsigt i indlæg før retsmødet og v) støttes fejlagtigt på behovet for at beskytte den effektive virkning af sager for Fællesskabernes retsinstanter, hvor retsmødet er afholdt for lukkede døre.
2. Retten har for det andet fejlfortolket udtrykket »tungtvejende offentlig interesse« i forordningens artikel 4, stk. 2 in fine, ved at fastslå, at når det drejer sig om skriftlige indlæg, som indgives til en retsinstans, kan den generelle offentlige interesse i indholdet af sagerne for Fællesskabets retsinstanter ikke gå forud for interesser som beskyttes af undtagelsen vedrørende retslige procedurer.

Appel iværksat den 29. november 2007 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 12. september 2007 af Retten i Første Instans (Store Afdeling) i sag T-36/04, Association de la presse internationale ASBL mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-532/07 P)

(2008/C 22/66)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved C. Docksey og P. Aalto, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Association de la presse internationale ASBL(API)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves delvist, for så vidt som dommen annullerer Kommissionens beslutning om afslag på aktindsigt i de af API ønskede dokumenter vedrørende alle søgsmål med undtagelse af traktatbrudssøgsmål fra tidspunktet for retsmødet.
- Der træffes endelig afgørelse vedrørende de spørgsmål, appelsagen vedrører.
- Sagsøgeren i sag T-36/04 tilpligtes at betale Kommissionens omkostninger for begge instanser.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har for det første gjort gældende, at Retten i Første Instans har begået en retlig fejl ved at fortolke undtagelsen vedrørende retslige procedurer således, at institutionerne i hvert enkelt tilfælde har pligt til at undersøge begæringer om aktindsigt i skriftlige indlæg i alle søgsmål med undtagelse af traktatbrudssøgsmål fra tidspunkt for retsmødet. Kommissionen har i denne henseende gjort gældende, at Rettens konklusioner er i strid med dens argumentation, at Retten ikke har taget hensyn til princippet om god retspleje eller til de interesser, som andre af de i sagen nævnte personer kan have, og at Retten alene har taget hensyn til en af parternes rettigheder og forpligtelser. Selv om sagsakter, som er indgivet af institutionerne, ikke er udelukket fra anvendelsesområdet for forordning nr. 1049/2001⁽¹⁾, er der ikke støtte for Rettens resultat i hverken fællesskabsretten eller Domstolens praksis.

Retten har for det andet begået en retlig fejl ved at fortolke undtagelsen vedrørende undersøgelser således, at Kommissionen i hvert enkelt tilfælde har pligt til at undersøge begæringer om aktindsigt i skriftlige indlæg i traktatbrudssøgsmål, jf. artikel 226 EF, herunder i behandlede sager, hvor der endnu ikke er afsagt dom, fra domstidspunktet, hvilket indebærer, at Kommissionens mulighed for som traktaternes vogter at sikre, at medlemsstaterne overholder deres forpligtelser i henhold til fællesskabsretten, svækkes.

For det tredje har Retten begået en retlig fejl ved at fortolke undtagelsen vedrørende retslige procedurer således, at institutionerne i hvert enkelt tilfælde har pligt til at undersøge begæringer om aktindsigt i skriftlige indlæg i afgjorte sager, som knytter sig til verserende sager, hvilket indebærer, at Kommissionens mulighed for som traktaternes vogter at håndhæve fællesskabsretten, svækkes.

(¹) EFT L 145, s. 43.

Sag anlagt den 30. november 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-541/07)

(2008/C 22/67)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Patakia, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat forpligtelser, som påhviler den i henhold til EF-traktatens artikel 28 og 30, idet den ved dekret 12078/1343 af 3. marts 2004 udstedt af transportministeren, som fortolket på grundlag af cirkulære 45007/4795 af 28. juli 2004 udstedt af Direktoratet for Trafiksikkerhed og Miljø, indfører et forbud mod, at vinduesfilm, som er lovligt fremstillet og/eller solgt i andre af Den Europæiske Unions medlemsstater, bliver påsat bilruder generelt.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

1. Kommissionen undersøgte efter en klage den græske lovgivning, som forbyder påsætning af vinduesfilm på bilforruder og på bilruder generelt.

2. Kommissionen er af den opfattelse, at forbuddet ikke omfattes af anvendelsesområdet for direktiv 92/22/EØF, som ændret ved direktiv 2001/92/EF, men må undersøges ud fra artikel 28 og 30 på grund af manglende fællesskabsharmonisering.
3. Forbuddet udgør en foranstaltning med tilsvarende virkning som indførselsrestriktion for de frie varebevægelser, som er i strid med artikel 28 EF, eftersom forbuddet reelt udgør en hindring for salg i Grækenland af sådanne film, som er lovligt fremstillet og solgt i andre medlemsstater.
4. Kommissionen anfører desuden, at de græske myndigheder ikke har fremlagt tilstrækkeligt bevis for foranstaltningens begrundelse og dens proportionalitet.
5. Kommissionen anfører navnlig, at det ikke er blevet godtgjort, at der foreligger kriterier til bestemmelse af, om nævnte vinduesfilm efter kontrol opfylder visse minimumsbetingelser, som hævdet af de græske myndigheder.
6. Kommissionen er derfor af den opfattelse, at den pågældende lovgivning udgør en tilsidesættelse af artikel 28 EF, som ikke kan begrundes i artikel 30 EF, eller i bydende hensyn til almenvellet som omhandlet i Domstolens praksis.

Sag anlagt den 10. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-548/07)

(2008/C 22/68)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Patakia og M. van Beek, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 96/34/EF af 3. juni 1996 om den rammeaftale vedrørende forældreorlov, der er indgået af UNICE, CEEP og EFS (¹) og navnlig i henhold til § 1, stk. 2, § 2, stk. 1, § 2, stk. 3, litra b), § 2, stk. 3, litra e) og f), § 2, stk. 4, og § 2, stk. 6, i aftalen, som er vedhæftet dette direktiv.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

1. Efter en gennemgang af hele den græske lovgivning til gennemførelse af direktiv 96/34/EF om den rammeaftale vedrørende forældreorlov, der er indgået af UNICE, CEEP og EFS, konstaterede Kommissionen, at der fortsat var mangler, og at der var foretaget en ukorrekt gennemførelse af visse bestemmelser i ovennævnte rammeaftale, som blev bekræftet ved det pågældende direktiv for så vidt angår ansatte i handelsflåden.
2. Navnlig har den græske lovgivning, som bekræfter kollektive overenskomster på dette område, et begrænset anvendelsesområde, idet den ikke finder anvendelse på ansatte på alle handelsskibe.
3. I henhold til græsk lovgivning skal desuden følgende betingelser — foruden de i direktivet fastsatte — opfyldes, for at disse ansatte tilkendes ret til forældreorlov:
 - at der haves 12 måneders anciennitet på samme skib
 - at mindst 30 personer er beskæftiget på det pågældende skib
 - at det godtgøres, at den anden forælder har beskæftigelse
 - at tilbagevenden fra forældreorlov betegnes som ny mønstringsaftale, og at beskæftigelsesperioden på ny er på mindst 6 eller 7 måneder
 - at sømanden overtager udgifterne til at sende en afløser
 - at den pågældende lovgivning kun finder anvendelse på mønstringsaftaler, som er påbegyndt efter ikrafttrædelsen af de kollektive overenskomster
 - at de handelsmæssige forpligtelser betegnes som force majeure for ikke at tilkende forældreorlov.
4. Endelig har Kommissionen konstateret, at der hverken i de kollektive overenskomster eller i de ministerielle bekendtgørelser, som bekræfter disse, findes nogen henvisning til beskyttelsen af arbejdstagerne mod afskedigelse som følge af ansøgning om eller afholdelse af forældreorlov.
5. Kommissionen finder derfor, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktiv 96/34/EF og navnlig i henhold til § 1, stk. 2, § 2, stk. 1, § 2, stk. 3, litra b), § 2, stk. 3, litra e) og f), § 2, stk. 4, og § 2, stk. 6, i aftalen, som er vedhæftet dette direktiv.

(¹) EFT L 145 af 19.6.1996, s. 4.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 8. oktober 2007 — Kommissionen mod Irland**(Sag C-20/07) (¹)**

(2008/C 22/69)

Processprog: engelsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(¹) EUT C 56 af 10.3.2007.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 8. november 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige**(Sag C-145/07) (¹)**

(2008/C 22/70)

Processprog: svensk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(¹) EUT C 95 af 28.4.2007.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 8. november 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige**(Sag C-223/07) (¹)**

(2008/C 22/71)

Processprog: svensk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(¹) EUT C 140 af 23.6.2007.

RETEN I FØRSTE INSTANS

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 12. december 2007 — Pagliacci mod Kommissionen

(Sag T-307/04) ⁽¹⁾

(Tjenestemænd — generel udvælgelsesprøve — manglende optagelse på reservelisten — tilsidesættelse af meddelelsen om udvælgelsesprøve — krav om kvalifikationsbeviser og erhvervserfaring)

(2008/C 22/72)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Carlo Pagliacci (Bruxelles, Belgien) (først ved avocats S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og É. Marchal, derefter ved avocat F. Schiaudone)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved C. Berardis-Kayser og H. Tserepa-Lacombe, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve KOM/A/1/02's afgørelse, hvorved sagsøgeren tildeles en bedømmelse ved prøverne, der er utilstrækkelig til, at han kan optages på listen over egnede ansøgere.

Konklusion

1) Udvalgseskomitéen for udvælgelsesprøve KOM/A/1/02's afgørelse, hvorved sagsøgeren tildeles en bedømmelse ved prøverne, der er utilstrækkelig til, at han kan optages på listen over egnede ansøgere, annulleres.

2) Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 262 af 14.5.2005.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 11. december 2007 — Sack mod Kommissionen

(Sag T-66/05) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — annullationssøgsmål — tillæg — funktion som »kontorchef« — ligebehandling — begrundelsespligt — regler om sprog)

(2008/C 22/73)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Jörn Sack (Berlin, Tyskland) (ved avocats U. Lehmann-Brauns og D. Mahlo)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved V. Joris og H. Krämer, som befuldmægtigede, bistået af avocat B. Wägenbaur)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelserne om fastsættelse af sagsøgerens månedsløn for perioden maj 2004 til februar 2005, påstand om genberegning af denne løn og påstand om annullation af den udtrykkelige afgørelse om afvisning af sagsøgerens klage, der blev meddelt sagsøgeren den 26. november 2004.

Konklusion

1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.

2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 106 af 30.4.2005.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 12. december 2007 — K & L Ruppert Stiftung mod KHIM — Lopes de Almeida Cunha m.fl. (CORPO LIVRE)

(Sag T-86/05) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om figurmærket CORPO LIVRE — nationale og internationale ordmærker LIVRE — for sen fremlæggelse af bevis for brug af de ældre varemærker)

(2008/C 22/74)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG (Weilheim, Tyskland) (ved advokaterne D. Spohn og A. Kockläuner)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget)

De andre parter i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Natália Cristina Lopes de Almeida Cunha (Vila Nova de Gaia, Portugal); Cláudia Couto Simões (Vila Nova de Gaia) og Marly Lima Jatobá (Vila Nova de Gaia)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 7. december 2004 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 328/2004-1) vedrørende en indsigelsessag mellem K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG og Natália Cristina Lopes de Almeida Cunha, Cláudia Couto Simões samt Marly Lima Jatobá

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Sagsøgeren, K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG, betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 155 af 25.6.2005.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 12. december 2007 — BASF og UCB mod Kommissionen

(Forenede sager T-101/05 og T-111/05) (¹)

(Konkurrence — karteller i sektoren for vitaminprodukter — cholinchlorid (B4-vitamin) — beslutning, hvori der fastslås en overtrædelse af artikel 81 EF og artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde — bøder — afskrækkende virkning — gentagne overtrædelser — samarbejde under den administrative procedure — samlet og vedvarende overtrædelse)

(2008/C 22/75)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: BASF AG (Ludwigshafen, Tyskland) (ved barrister N. Levy, solicitor J. Temple-Lang og avocat C. Feddersen), og UCB SA (Bruxelles, Belgien) (ved avocats J. Bourgeois, J.-F. Bellis og M. Favart)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (i sag T-101/05 ved A. Whelan og F. Amato og i sag T-111/05 først ved O. Beynet og M. Amato, derefter ved X. Lewis og M. Amato, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation eller nedsættelse af de bøder, som sagsøgerne er blevet pålagt ved Kommissionens beslutning 2005/566/EF af 9. december 2004 vedrørende en procedure i henhold til artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/E-2/37.533 — Cholinchlorid) (resumé i EUT 2005 L 190, s. 22).

Konklusion

- 1) Sag T-112/05, Akzo Nobel m.fl. mod Kommissionen, adskilles fra sag T-101/05 og T-111/05 med henblik på dommen.
- 2) Artikel 1, litra b) og f), i Kommissionens beslutning 2005/566/EF af 9. december 2004 vedrørende en procedure i henhold til artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/E-2/37.533 — Cholinchlorid) annulleres, for så vidt som det heri fastslås, at overtrædelsen er begået af BASF AG og UCB SA for en periode forud for den 29. november 1994 og forud for den 14. marts 1994 angående UCB.
- 3) I sag T-101/05 fastsættes den bøde, som er pålagt BASF, til 35,024 mio. EUR.
- 4) I sag T-111/05 fastsættes den bøde, som er pålagt UCB, til 1,870 mio. EUR.
- 5) I øvrigt frifindes Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.
- 6) I sag T-101/05 bærer hver part sine egne omkostninger.
- 7) I sag T-111/05 bærer Kommissionen sine egne omkostninger og betaler 90 % af de omkostninger, som er afholdt af UCB.

(¹) EUT C 115 af 14.5.2005.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 12. december 2007 — Akzo Nobel m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-112/05) (¹)

(Konkurrence — karteller i sektoren for vitaminprodukter — cholinchlorid (B4-vitamin) — beslutning, hvori der fastslås en overtrædelse af artikel 81 EF og artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) — ansvar for ulovlig adfærd)

(2008/C 22/76)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Akzo Nobel NV, (Arnhem, Nederlandene), Akzo Nobel Nederland BV, (Arnhem), Akzo Nobel Chemicals International BV, (Amersfoort, Nederlandene), Akzo Nobel Chemicals BV, (Amersfoort) og Akzo Nobel Functional Chemicals BV, (Amersfoort) (først ved avocats C. Swaak og J. de Gou, derefter ved avocats C. Swaak, M. van der Woude og M. Mollica)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Whelan og F. Amato, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2005/566/EF af 9. december 2004 vedrørende en procedure i henhold til artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/E-2/37.533 — Cholinchlorid) (resumé i EUT 2005 L 190, s. 22).

Konklusion

1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.

2) Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Nederland BV, Akzo Nobel Chemicals International BV, Akzo Nobel Chemicals BV og Akzo Nobel Functional Chemicals BV betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 143 af 11.6.2005.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 13. december 2007 — Angelidis mod Parlamentet

(Sag T-113/05) (¹)

(Personalesag — tjenestemænd — besættelse af en stilling i A2 — afslag på ansøgning — væsentlige formangler — annullationssøgsmål — erstatningssøgsmål)

(2008/C 22/77)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Angel Angelidis (Luxembourg, Luxembourg) (ved avocat É. Boigelot)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved A. Bencomo Weber, J.F. de Wachter og A. Lukosiūtė, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels påstand om annullation af Europa-Parlamentets afgørelse om at afslå sagsøgerens ansøgning til stillingen som direktør for Direktoratet »Budgetforhold« i Europa-Parlamentets Generaldirektorat for Interne Politikker, dels påstand om erstatning for den ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren hævder at have lidt på grund af afslaget på hans ansøgning.

Konklusion

1) Europa-Parlamentets Præsidium's afgørelse af 25. februar 2004 om udnævnelse af Alfredo De Feo til stillingen som direktør for

budgetforhold i Europa-Parlamentets Generaldirektorat for Interne Politikker, annulleres.

2) I øvrigt frifindes Europa-Parlamentet.

3) Europa-Parlamentet betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 115 af 14.5.2005.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 12. december 2007 — Italien mod Kommissionen

(Sag T-308/05) (¹)

(Strukturfonde — cofinansiering — forordning (EØF) nr. 1260/1999 og 448/2004 — betingelser for acontoudbetalinger fra nationale organer i henhold til statsstøtteordninger eller støtte — bevis for den endelige støttemodtagers brug af midlerne — annullationssøgsmål — anfægtelig akt)

(2008/C 22/78)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (først ved avvocato dello Stato A. Cingolo, derefter ved avvocato dello Stato G. Gentili)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved L. Flynn og M. Velardo, som befuldmægtigede, bistået af avocat G. Faedo)

Sagens genstand

Påstand om annullation af flere beslutninger, som ifølge sagsøgeren er indeholdt i Kommissionens skrivelser nr. 5272 af 7. juni 2005, nr. 5453 af 8. juni 2005, nr. 5726 og 5728 af 17. juni 2005 og nr. 5952 af 23. juni 2005.

Konklusion

1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 257 af 15.10.2005.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 11. december 2007 — Portela & Companhia mod KHIM — Torrens Cuadrado og Gilbert Sanz (Bial)

(Sag T-10/06) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket Bial — det ældre nationale ordmærke BIAL — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 — bevis for eksistensen af det ældre varemærke — samtidig eksistens af ældre varemærker — anbringende, der ændrer sagens genstand — beviser, der for første gang forelægges for Retten — omkostninger i forbindelse med indsigelsessagen)

(2008/C 22/79)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Portela & Companhia, SA (S. Mamede do Coronado, Portugal) (ved avocat J. Conceição Pimenta)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved J. Novais Gonçalves, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Juan Torrens Cuadrado og Josep Gilbert Sanz (Gava, Spanien)

Sagens genstand

Sag anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 14. september 2005 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 897/2004-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Juan Torrens Cuadrado og Josep Gilbert Sanz på den ene side og Portela & Companhia, SA på den anden.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 14. september 2005 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 897/2004-1) annulleres i det omfang, den pålægger sagsøgeren at betale et beløb på 600 EUR for omkostninger, som Juan Torrens Cuadrado og Josep Gilbert Sanz har afholdt under indsigelsessagen.
- 2) I øvrigt frifindes Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design).
- 3) Portela & Companhia, SA betaler ud over sine egne omkostninger halvdelen af Harmoniseringskontorets omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 60 af 11.3.2006.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 12. december 2007 — Irland m.fl. mod Kommissionen

(Forenede sager T-50/06, T-56/06, T-60/06, T-62/06 og T-69/06) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — direktiv 92/81/EØF — punktafgiftsfritagelse for mineralolie — mineralolie anvendt som brændstof til produktion af aluminiumoxid — punktafgiftsfritagelse indført af Frankrig, Irland og Italien — ny støtte — eksisterende støtte — begrundelsespligt — behandlet af egen drift)

(2008/C 22/80)

Processprog: engelsk, fransk og italiensk

Parter

Sagsøger i sag T-50/06: Irland (ved D. O'Hagan, som befuldmægtiget, bistået af barrister P. McGarry)

Sagsøger i sag T-56/06: Den Franske Republik (ved G. de Bergues og S. Ramet, som befuldmægtigede)

Sagsøger i sag T-60/06: Den Italienske Republik (ved avvocato dello Stato G. Aiello)

Sagsøger i sag T-62/06: Eurallumina SpA (Portoscuso, Italien) (ved solicitors L. Martin Alegi, R. Denton og M. Garcia)

Sagsøger i sag T-69/06: Aughinish Alumina Ltd (Askeaton, Irland) (ved solicitors J. Handoll og C. Waterson)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved V. Di Bucci, N. Khan, P. Stancanelli et K. Walkorová, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2006/323/EF af 7. december 2005 om den punktafgiftsfritagelse for mineralolie anvendt som brændstof til produktion af aluminiumoxid i Gardanne, i Shannon-regionen og på Sardinien, som henholdsvis Frankrig, Irland og Italien har indført (EUT 2006 L 119, s. 12).

Konklusion

- 1) Sag T-50/06, T-56/06, T-60/06, T-62/06 og T-69/06 forenes med henblik på dommen.
- 2) Kommissionens beslutning 2006/323/EF af 7. december 2005 om den punktafgiftsfritagelse for mineralolie anvendt som brændstof til produktion af aluminiumoxid i Gardanne, i Shannon-regionen og på Sardinien, som henholdsvis Frankrig, Irland og Italien har indført, annulleres.

3) I øvrigt frifindes Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i sag T-62/06.

4) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler sagsøgernes omkostninger, herunder omkostningerne i sag T-69/06 R vedrørende foreløbige forholdsregler.

(¹) EUT C 86 af 8.4.2006.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 12. december 2007 — DeTeMedien mod KHIM (suchen.de)

(Sag T-117/06) (¹)

(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket suchen.de — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — domænenavn — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 40/94)

(2008/C 22/81)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: DeTeMedien Deutsche Telekom Medien GmbH (Frankfurt am Main, Tyskland) (først ved advokats J. Fesenmair og I. Gehring, derefter ved advokats J. Fesenmair og T.M. Müller)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Sag anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 30. januar 2006 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 287/2005-1) vedrørende en ansøgning om registrering af ordmærket suchen.de som EF-varemærke.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) DeTeMedien Deutsche Telekom Medien GmbH betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 143 af 17.6.2006.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 13. september 2007 — Xentral mod KHIM (PAGESJAUNES.COM)

(Sag T-134/06) (¹)

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket PAGESJAUNES.COM — det ældre nationale figurmærke LES PAGES JAUNES — domænenavnet »pagesjaunes.com« — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94)

(2008/C 22/82)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Xentral LLC (Florida, De Forenede Stater) (ved advokat A. Bertrand)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Pages jaunes SA (Sèvres, Frankrig) (ved advokats C. Bertheux Scotte, B. Potot og B. Corne)

Sagens genstand

Sag anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 15. februar 2006 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 708/2005-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Pages jaunes S og Xentral LLC.

Konklusion

1. Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
2. Xentral LLC betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 165 af 15.7.2006.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 13. december 2007 — Cabrera Sánchez mod KHIM — Industrias Cárnicas Valle (el charcutero artesano)

(Sag T-242/06) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om »el charcutero artesano« som EF-figurmærke — ældre nationalt figurmærke »El Charcutero« — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — manglende lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94)

(2008/C 22/83)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Miguel Cabrera Sánchez (Móstoles, Spanien) (ved advokaterne J. Calderón Chavero og T. Villate Consonni)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved J. García Murillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Industrias Cárnicas Valle, SA (Madrid, Spanien)

Sagens genstand

Sag anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 15. juni 2006 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 790/2005-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Miguel Cabrera Sánchez og Industrias Cárnicas Valle, SA.

Konklusion

1. Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design).
2. Miguel Cabrera Sánchez bærer sine egne omkostninger og betaler Harmoniseringskontorets omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 261 af 28.10.2006.

Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 4. december 2007 — Cheminova m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-326/07 R)

(Særlige rettergangsformer — direktiv 91/414/EØF — begæring om udsættelse af gennemførelsen — formaliteten — manglende uopsættelighed)

(2008/C 22/84)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Cheminova A/S (Harboøre, Danmark), Cheminova Agro Italia Srl (Rom, Italien), Cheminova Bulgaria EOOD (Sofia, Bulgarien), Agrodan, SA (Madrid, Spanien) og Lodi SAS (Grand-Fougeray, Frankrig) (ved advokats C. Mereu og K. Van Maldegem)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved B. Doherty og L. Parpala, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens beslutning 2007/389/EF af 6. juni 2007 om afvisning af at optage malathion i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF og om tilbagekaldelse af godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder dette stof (EUT L 146, s. 19), indtil Retten har afsagt dom i hovedsagen.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Sag anlagt den 19. november 2007 — Euro-Information mod KHIM (gengivelse af en hånd, der holder et kort med tre trekanter)

(Sag T-414/07)

(2008/C 22/85)

Stævningen er affattet på fransk

Parter

Sagsøger: Européenne de traitement de l'Information (Euro-Information) (Strasbourg, Frankrig) (ved advokats P. Greffe og M. Chaminade)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 6. september 2007 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R.290/2007-1) annulleres, for så vidt som den giver afslag på registreringen af det ansøgte EF-varemærke nr. 5 225 776 for dele af de ansøgte varer og tjenesteydelser i klasse 9, 35, 36, 38 og 42.
- Det ansøgte EF-varemærke nr. 5 225 776 registreres for alle de ansøgte varer og tjenesteydelser.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det EF-varemærke, der søges registreret: Et figurmærke, der består af gengivelsen af en hånd, der holder et kort, der efterfølges af tre sorte trekanter, for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 35, 36, 38 og 42 (ansøgning nr. 5 225 776)

Undersøgerens afgørelse: Delvis afslag på ansøgningen

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: I modsætning til Harmoniseringskontorets appelkammers konstatering har sagsøgeren gjort gældende, at bestanddelene i det varemærke, hvis registrering delvis er blevet afslået, har særpræg og er vilkårlige i forhold til de af varemærket omfattede varer og tjenesteydelser, og at deres kombination følgelig også skal anses for at have særpræg og være vilkårlig.

Sag anlagt den 22. november 2007 — Deutsche Post mod Kommissionen

(Sag T-421/07)

(2008/C 22/86)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Deutsche Post AG (Bonn, Tyskland) (ved Rechtsanwälte J. Sedemund og T. Lübbig)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers beslutning af 12. september 2007 »Statsstøtte C 36/07 (ex NN 25/07) — Statsstøtte til Deutsche Post AG, opfordring til at fremsætte bemærkninger efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2« annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om annulation af Kommissionens beslutning om at indlede proceduren efter artikel 88, stk. 2, EF vedrørende statsstøtte C 36/07 (ex NN 25/07). Denne

beslutning blev meddelt Tyskland ved skrivelse af 12. september 2007 (EUT C 245, s. 21). Den med denne beslutning indledte procedure har til formål at foretage en supplerende undersøgelse af den procedure, der blev indledt af Kommissionen den 23. oktober 1999, og i forbindelse med hvilken Kommissionen den 19. juni 2002 vedtog en endelig negativ beslutning (EFT L 247, s. 27). I denne negative beslutning fastslog Kommissionen, at Deutsche Post AG's priser for dør-til-dør pakkeforsendelser lå under de ydelsesspecifikke meromkostninger, og at denne aggressive rabatpolitik ikke var omfattet af selskabets befordringspligt.

Sagsøgeren gør til støtte for søgsmålet gældende, at den anfægtede beslutning udgør en tilsidesættelse af grundlæggende forvaltningsretlige principper. Der foreligger nærmere en tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, eftersom Kommissionen i årevis har været bekendt med sagens omstændigheder, og idet den vedtog en endelig beslutning herom den 19. juni 2002. Endvidere er der sket tilsidesættelse af såvel Forbundsrepublikken Tysklands som sagsøgerens partsinteresser, eftersom der ikke blev givet dem mulighed for at tage stilling til den anfægtede beslutning inden dens vedtagelse. Det anføres endelig i denne forbindelse, at der er sket tilsidesættelse af forordning (EF) nr. 659/1999⁽¹⁾, eftersom det af denne forordnings systematik fremgår, at en negativ beslutning, såsom den af 19. juni 2002, er endelig, og at det anfægtede endeligt afgjorte forhold ikke kan være genstand for en fornyet statsstøtteundersøgelingsprocedure.

Endvidere gør sagsøgeren gældende, at sagsøgte har tilsidesat begrundelsespligten i henhold til artikel 253 EF og artikel 6, stk. 1, i forordning nr. 659/1999, eftersom den anfægtede beslutning ikke klart lader forstå, hvilke foranstaltninger Kommissionen vil betegne som statsstøtte, og at den desuden ikke indeholder nogen retlig bedømmelse.

Endelig gøres det gældende, at der er sket tilsidesættelse af artikel 87, stk. 1, EF og artikel 88 EF, eftersom de i den anfægtede beslutning anførte foranstaltninger ikke kan betegnes som statsstøtte.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af [artikel 88 EF] (EFT L 83, s. 1).

Sag anlagt den 16. november 2007 — Agencja Wydawnicza Technopol mod KHIM (100)

(Sag T-425/07)

(2008/C 22/87)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. (Częstochowa, Polen) (ved radca prawny D. Rzążewska)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 3. september 2007 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 1274/2006-4 annulleres i sin helhed.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det EF-varemærke, der søges registreret: Ordmærket »100« for varer og tjenesteydelser i klasse 16, 28 og 41 (ansøgning nr. 3 875 408)

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Urigtig anvendelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 40/94 om EF-varemærker (⁽¹⁾), idet tegnet »100« hverken er beskrivende eller mangler fornødent særpræg i forhold til de anførte varer og tjenesteydelser.

(⁽¹⁾) Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 16. november 2007 — Agencja Wydawnicza Technopol mod KHIM (300)

(Sag T-426/07)

(2008/C 22/88)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. (Tschenstochau, Polen) (ved radca prawny D. Rzążewska)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 3. september 2007 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 1275/2006-4 annulleres i sin helhed.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det EF-varemærke, der søges registreret: Ordmærket »300« for varer og tjenesteydelser i klasse 16, 28 og 41 (ansøgning nr. 3 875 416)

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Urigtig anvendelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 40/94 om EF-varemærker (⁽¹⁾), idet tegnet »300« hverken er beskrivende eller mangler fornødent særpræg i forhold til de anførte varer og tjenesteydelser.

(⁽¹⁾) Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 16. november 2007 — Mirto Corporación Empresarial mod KHIM — Maglificio Barbara (Mirtillino)

(Sag T-427/07)

(2008/C 22/89)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Mirto Corporación Empresarial, S.L. (Madrid, Spanien) (ved abogado E. Armijo Chávarri)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Maglificio Barbara Srl

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 29. august 2007 af Andet Appellkammer ved Harmoniseringskontoret i sag nr. R-875/2006-2 annulleres, og Harmoniseringskontoret tilpligtes udtrykkeligt at betale sagens omkostninger

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Maglificio Barbara Srl.

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »Mirtillino« for varer i klasse 3, 18 og 25 (ansøgning nr. 3.252.467).

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Creaciones Mirto, S.A., der nu er sagsøger, efter at varemærkerne i indsigelsessagen er blevet overdraget.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Ordmærket »Mirto« (EF-varemærke nr. 1.653.351) for produkter i klasse 3, 18, og 25 og adskillige andre nationale ord- og figurmærker »Mirto«.

Indsigelsesaftdelingen af afgørelse: Indsigelsen tages delvist til følge.

Appelkammerets afgørelse: Annullation af den påklagede afgørelse og afvisning af indsigelsen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾, idet der består en risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 22. november 2007 — Centre d'Étude et de Valorisation des Algues mod Kommissionen

(Sag T-428/07)

(2008/C 22/90)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Centre d'Étude et de Valorisation des Algues SA (Pleubian, Frankrig) (ved avocat J.-M. Peyrical)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Principalt, det fastslås, at der er sket procedurefejl og en tilsidesættelse af kontradiktionsprincippet, og følgelig, at påkrav nr. 3240908670 fra Kommissionen af 20. september 2007 annulleres, samt at Kommissionen tilpligtes at foretage tilbagesøgning af det pågældende påkrav til fordel for CEVA.
- Subsidiært, det konstateres, at de fejl, som er indeholdt i revisionsrapporten, ikke er af en sådan grovhed, at artikel 3, stk. 5, i bilag II til kontrakten kan anvendes, at påkrav nr. 3240908670 fra Kommissionen af 20. september 2007 annulleres, for så vidt som Kommissionen kræver tilbagebetaling af det samlede beløb, som blev udbetalt til CEVA inden for rammerne af SEAHEALTH-kontrakten, samt at Kommissionen pålægges at foretage tilbagesøgning af det pågældende påkrav til fordel for CEVA.
- Mere subsidiært, der udpeges en ekspert, som udpeges af Retten, med følgende opgave: atter at anvende CEVA's beregningsmetode vedrørende den tid, som er brugt på projekterne, at sammenholde denne metode med SEAHEALTH-kontrakten og de faktisk afholdte udgifter, at konstatere i procenter forskellen mellem beløbet for de fejlregistreringer af arbejdstiden, som er forelagt Kommissionen, og beløbet for registrering af disse arbejdstider i henhold til den beregningsmetode, som fremover finder anvendelse på CEVA, at foretage en vurdering af den arbejdstid, som umiddelbart er nødvendig for at udføre CEVA's opgaver inden for rammerne af SEAHEALTH-kontrakten, at udtale sig om

hvorvidt denne effektive arbejdstid med henblik på at udføre disse opgaver kunne ligge under de 7 092,88 direkte timer, som blev lagt til grund af CEVA.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved dette søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af det påkrav, hvori Kommissionen anmodede om tilbagebetaling af de samlede forskud, som blev udbetalt til sagsøgeren inden for rammerne af SEAHEALTH-kontrakten nr. QLK1-CT-2002-02433 om projektet »Levnedsmidler, ernæring og sundhed«, som omfattes af nøgleaktionen »Livskvalitet og forvaltning af bioressourcer« ⁽¹⁾.

Sagsøgeren har til støtte for påstanden fremført et anbringende om tilsidesættelse af retten til forsvar, for så vidt som Kommissionen i strid med kontradiktionsprincippet har støttet anmodningen om tilbagebetaling på lønsedler og OLAF's konklusioner, som sagsøgeren ikke har haft kendskab til.

Sagsøgeren har subsidiært anfægtet Kommissionens anvendelse af artikel 3, stk. 5, i bilag II og den af Kommissionen foretagne konstatering, hvorefter sagens faktiske omstændigheder var tilstrækkeligt alvorlige til at påberåbe sig en alvorlig økonomisk uregelmæssighed, som begrundes en samlet tilbagebetaling af forskuddene.

⁽¹⁾ Femte rammeprogram for Fællesskabets indsats inden for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (1998-2002).

Sag anlagt den 23. november 2007 — Bodegas Montebello mod KHIM — Montebello (MONTEBELLO RHUM AGRICOLE)

(Sag T-430/07)

(2008/C 22/91)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Bodegas Montebello, SA (Montilla, Spanien) (ved abogado T. Andrade Boué, abogada M.I. Lehmann Novo og abogado A. Hernández Lehmann)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Montebello (Société à responsabilité limitée) (Guadalupe, Frankrig)

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse, som Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) traf den 7. september 2005 i sag R 223/2007/2, annulleres.

- EF-varemærkeansøgning nr. 2.666.386 afslås.
- Harmoniseringskontoret og intervenienten tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Montebello (Société à responsabilité limitée)

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »MONTEBELLO Rhum Agricole« for varer i klasse 33 (Alkoholholdige drikke (dog ikke øl) (registreringsansøgning nr. 2.666.386).

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Bodegas Montebello, SA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det spanske ordmærke »MONTEBELLO« (nr. 1.148.196) for varer i klasse 33.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge.

Appelkammerets afgørelse: Medhold i klagen og Indsigelsesafdelingens afgørelse annulleret.

Søgsmålsgrunde: Urigtig anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker.

Sag anlagt den 29. november 2007 — Frankrig mod Kommissionen

(Sag T-432/07)

(2008/C 22/92)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Den Franske Republik (ved G. de Bergues og A.-L. During, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning 2007/647/EF af 3. oktober 2007 om udelukkelse fra EF-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen ⁽¹⁾ annulleres i det omfang, den udelukker visse af Den Franske Republik for frugt- og grøntsagsproducentorganisationer afholdte udgifter for regnskabsårene 2003 og 2004.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den Franske Republik har nedlagt påstand om annullation af den anfægtede beslutning på grund af Kommissionens urigtige

fortolkning og anvendelse af artikel 11 i Rådets forordning nr. 2200/96 ⁽²⁾, idet den antog, at den franske regering ikke havde overholdt de i denne bestemmelse fastsatte betingelser for at anerkende frugt- og grøntsagsproducentorganisationer.

⁽¹⁾ Meddelt under nummer K(2007) 4477, EUT L 261, s. 28.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 af 28.10.1996 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager (EFT L 297, s. 1).

Sag anlagt den 22. november 2007 — Ryanair mod Kommissionen

(Sag T-433/07)

(2008/C 22/93)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ryanair Ltd (Dublin, Irland) (ved lawyer E. Vahida)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås i henhold til artikel 232 EF, at Kommissionen i strid med sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten har undladt at træffe afgørelse, idet den ikke har taget stilling til sagsøgerens klage indgivet til Kommissionen den 22. december 2006, efterfulgt af en officiel skrivelse af 2. august 2007.
- Kommissionen tilpligtes at betale alle sagens omkostninger, herunder omkostninger afholdt af sagsøgeren i forbindelse med sagen, selv om Kommissionen efter sagsanlægget griber ind på en måde, der efter Rettens opfattelse fjerner behovet for en afgørelse, eller hvis Retten afviser at realitetsbehandle søgsmålet.
- Der træffes sådanne foranstaltninger, som Retten måtte finde passende.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen har undladt at træffe afgørelse ved ikke — selv om den har været opfordret hertil efter artikel 232, EF — at tage stilling til sagsøgerens klage indgivet til Kommissionen den 22. december 2006 vedrørende ulovlig statsstøtte, som Grækenland har ydet til Olympic Airlines og Olympic Airlines Services (»OA/OAS«) efter en voldgiftskendelse fra den græske højesteret, hvorved den græske stat blev pålagt at betale OA/OAS 563 mio. EUR for angiveligt ubetalte tjenesteydelser og udgifter i forbindelse med udflytning til Athens nye lufthavn.

Sagsøgeren har anført, at forskellen mellem det beløb, som den græske regering skyldte OA/OAS, der blev skønsmæssigt anslået i Kommissionens beslutning 2003/372/EF ⁽¹⁾, og den erstatning for tab, som blev tilkendt OA/OAS ved kendelse af 20. december 2006, udgør en fordel i statsstøttereglerne forstand ydet til selskabet. Denne støtte stammer ifølge sagsøgeren fra den græske stat, da voldgiftsretten har handlet som et statsligt organ.

Sagsøgeren har yderligere gjort gældende, at Kommissionen var forpligtet til at gennemføre en omhyggelig og upartisk undersøgelse af den modtagne klage med henblik på at vedtage en beslutning, hvorved det enten fastslås, at de omhandlede statslige foranstaltninger ikke udgjorde støtte i artikel 87, stk. 1, EF's forstand, eller at foranstaltningerne skulle anses for statsstøtte i nævnte artikels forstand, men var forenelige med fællesmarkedet i henhold til artikel 87, stk. 2 og stk. 3, EF, eller at indlede proceduren efter artikel 88, stk. 2, EF.

Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at perioden på syv måneder, der forløb mellem sagsøgerens klage og officielle brev, var urimelig lang, og at Kommissionens passivitet i den periode udgør en undladelse af at træffe en afgørelse i artikel 232, EF's forstand.

⁽¹⁾ 2003/372/EF: Kommissionens beslutning af 11.12.2002 om støtte fra den græske stat til Olympic Airways (meddelt under nr. K(2002) 4831) (EUT 2003 L 132, s. 1).

Appel iværksat den 30. november 2007 af Nikos Giannopoulos til prøvelse af dom afsagt den 20. september 2007 af Retten for EU-personalesager i sag F-111/06, Giannopoulos mod Rådet

(Sag T-436/07 P)

(2008/C 22/94)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Nikos Giannopoulos (Wezembeek-Oppem, Belgien) (ved avocats S. Rodrigues og C. Bernard-Glanz)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union

Appellantens påstande

- Appellen fremmes til realitetsbehandling.
- Den af EU-Personaleretten afsagte dom af 20. september 2007 i sag F-111/06, ophæves.

- Appellantens annullations- og erstatningspåstand i første instans tages til følge.
- Rådet tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger i forbindelse med annullationssøgsmålet og appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for sine påstande fremsat en række anbringender vedrørende manglende begrundelse og åbenbare fejlskøn i Rettens bemærkninger til det første anbringende om tilsidesættelse af vedtægtens artikel 31, stk. 2, som han havde fremsat i sagen for førsteinstansen.

Sag anlagt den 5. december 2007 — Huta Buczek mod Kommissionen

(Sag T-440/07)

(2008/C 22/95)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Huta Buczek sp. z o.o. (Sosnowiec, Polen) (ved radca prawny D. Szlachetko-Reiter)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1, artikel 3, stk. 1, og artikel 3, stk. 3, i Kommissionens beslutning af 23. oktober 2007 om statsstøtte nr. C 23/2006 (ex NN 35/2006), som Polen har ydet Technologie Buczek Group, annulleres.
- Subsidiært annulleres artikel 1, artikel 3, stk. 1, og artikel 3, stk. 3, i Kommissionens beslutning af 23. oktober 2007 om statsstøtte nr. C 23/2006 (ex NN 35/2006), som Polen har ydet Technologie Buczek Group, for så vidt Kommissionen kræver tilbagesøgning af støtten fra selskabet Huta Buczek sp. z o.o..
- Artikel 4 og artikel 5 i Kommissionens beslutning af 23. oktober 2007 om statsstøtte nr. C 23/2006 (ex NN 35/2006), som Polen har ydet Technologie Buczek Group, annulleres for så vidt angår tilbagesøgningen af støtten fra Huta Buczek sp. z o.o..
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for sit søgsmål har sagsøgeren fremført følgende anbringender:

- Tilsidesættelse af artikel 88, stk. 2, EF og artikel 87, stk. 1, EF, idet det fejlagtigt er antaget, at de restancer, som selskabet Technologie Buczek SA har, udgør støtte, som er uforenelig med fællesmarkedet. Sagsøgeren har anført, at Kommissionens konstatering følger af den fejlagtige antagelse, at de offentligtretlige organer har undladt at foretage inddrivelse af den gæld, Technologie Buczek SA har. En tilsidesættelse af artikel 88, stk. 2, EF og artikel 87, stk. 1, EF følger ligeledes af, at det kræves, at den polske stat tilbage søger støtte, som anses for uforenelig med fællesmarkedet, selv om Polen hverken har tilkendt Technologie Buczek SA eller Technologie Buczek Group støtte i den i beslutningen omhandlede størrelsesorden, og af, at størrelsen af den støtte, som skal tilbagebetales, er blevet fastsat vilkårligt uden retsgrundlag og økonomisk begrundelse. Sagsøgeren har ligeledes anført, at det udgør en tilsidesættelse af artikel 88, stk. 2, EF og artikel 87, stk. 1, EF at kræve af den polske stat, at den tilbagesøger støtten fra selskabet Huta Buczek sp. z o.o., skønt der ikke er grundlag for at antage, at selskabet kan være den reelle modtager af den støtte, der er tilkendt selskabet Technologie Buczek SA, og skønt denne støtte ikke er blevet tildelt selskabet, og at antage, at den reelle modtager af den angivelige støtte alene var selskaberne Huta Buczek sp. z o.o. og Buczek Automotive sp. z o.o., skønt de kun har draget fordel af en del af selskabet Technologie Buczek SA's aktiver.
- Tilsidesættelse af princippet om god forvaltning i artikel 253 EF og artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder, idet beslutningen ikke er behørigt begrundet, således at den sætter sagsøgeren i stand til at bestemme grundene til beslutningen, og derfor er vedtagelsen af beslutningen i sig selv uforståelig for sagsøgeren, og idet de faktiske omstændigheder, som er af betydning for sagen, er blevet fastslået fejlagtigt og utilstrækkeligt.

- Tilsidesættelse af artikel 5, stk. 3, EF og det heraf følgende proportionalitetsprincip, idet selskabet Huta Buczek sp. z o.o. er blevet pålagt en forpligtelse til at tilbagebetale støtte, selv om denne fremgangsmåde ifølge sagsøgeren hverken er egnet eller påkrævet for at nå de i traktaten fastsatte mål og er navnlig ikke begrundet i nødvendigheden af at fjerne støtte, som er uforenelig med fællesmarkedet.
- Tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet, idet kontrahenten til en virksomhed, som har restancer over for det offentlige, pålægges en forpligtelse til at tilbagebetale støtte, som kontrahenten aldrig er blevet tilkendt og har draget fordel af, og idet det ifølge sagsøgeren vilkårligt er blevet fastsat, i hvilket omfang Technologie Buczek Group SA har draget nytte af den angiveligt tildelte støtte. Tilsidesættelse af ejendomsretten, idet det pålægges en virksomhed, som ikke er blevet tildelt nogen som helst støtte og dermed ikke er den reelle støttemodtager, at tilbagebetale en del af statsstøtten. Magtmisbrug, idet beslutningen er blevet vedtaget med et andet formål end fjernelse af støtte, som er uforenelig med fællesmarkedet.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 6. december 2007 — Microsoft mod Kommissionen

(Sag T-271/06) ⁽¹⁾

(2008/C 22/96)

Processprog: engelsk

Formanden for Syvende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 2.12.2006.

RETTE FOR EU-PERSONALESAGER

EU-Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 13. december 2007 — Wandschneider mod Kommissionen

(Sag F-65/05) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — bedømmelse — karriereudviklingsrapport — bedømmelsen for 2003 — annullations-søgsmål — begrundelse — åbenbart urigtigt skøn)

(2008/C 22/97)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Paolo Sequeira Wandschneider (Bruxelles, Belgien) (først ved avocats G. Vandersanden og C. Ronzi, derefter ved avocats G. Vandersanden, C. Ronzi og L. Levi)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Berscheid og H. Tserepa-Lacombe, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels påstand om annullation af karriereudviklingsrapporten vedrørende sagsøgeren for bedømmelsesåret 2003, dels om erstatning.

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 229 af 17.9.2005, s. 32 (Sag oprindeligt registreret ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans under nr. T-282/05 og henvist til Retten for EU-Personalesager ved kendelse af 15.12.2005).

EU-Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 13. december 2007 — N mod Kommissionen

(Sag F-95/05) ⁽¹⁾

(Personalesag — midlertidigt ansatte — ansættelse — stilling som administrationschef — tredjelande — ufavorabel udtalelse fra lægetjenesten)

(2008/C 22/98)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: N (Bruxelles, Belgien) (først ved avocat K.H. Hagenaar, derefter ved avocats J. van Drooghenbroeck og T. Demasure, endelig ved avocat I. Kletzlen)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Currall og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om ikke at ansætte sagsøgeren som midlertidigt ansat i en stilling som administrationschef i Guinea-Conakry som følge af en ufavorabel udtalelse fra lægetjenesten, dels en påstand om erstatning.

Konklusion

- 1) Afgørelsen vedtaget af direktøren for direktorat K »Eksterne Tjenester« i Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers Generaldirektorat »Eksterne Forbindelser« af 15. april 2005, hvorved det meddeltes sagsøgeren, at hun ikke ville blive ansat som administrationschef ved delegationen i Guinea, annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.
- 3) Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 10 af 14.1.2006, s. 22 (sag oprindeligt registreret ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans under nr. T-377/05 og henvist til Retten for EU-personalesager ved kendelse af 15.12.2005).

EU-Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 13. december 2007 — Soares mod Kommissionen**(Sag F-130/05) ⁽¹⁾****(Personalesag — tjenestemænd — genoprettelse af karriere — manglende bedømmelsesrapport — sammenligning af fortjenester — ansøgning i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 1 — formaliteten — ny og væsentlig faktisk omstændighed)**

(2008/C 22/99)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Carlos Alberto Soares (Bruxelles, Belgien) (ved advocats S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og É. Marchal)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved C. Berardis-Kayser og K. Herrmann)

Sagens genstand

Påstand om annullation af ansættelsesmyndighedens afslag af 19. september 2005 på sagsøgerens klage med henblik på en ændring af hans karriere i begunstigende retning.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 60 af 11.3.2006, s. 57.

EU-Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 13. december 2007 — Wandschneider mod Kommissionen**(Sag F-28/06) ⁽¹⁾****(Personalesag — tjenestemænd — bedømmelse — karriereudviklingsrapport — bedømmelsen for 2004 — annullations-søgsmål — begrundelse — åbenbart urigtigt skøn)**

(2008/C 22/100)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Paolo Sequeira Wandschneider (Bruxelles, Belgien) (først ved advocats G. Vandersanden og C. Ronzi, derefter ved advocats G. Vandersanden, C. Ronzi og L. Levi)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Berscheid og C. Berardis-Kayser, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels påstand om annullation af karriereudviklingsrapporten vedrørende sagsøgeren for bedømmelsesåret 2004, dels om erstatning.

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 121 af 20.5.2006, s. 19.

EU-Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 13. december 2007 — Sundholm mod Kommissionen**(Sag F-42/06) ⁽¹⁾****(Personalesag — tjenestemænd — bedømmelse — karriereudviklingsrapport — bedømmelse for 2004 — formål og bedømmelseskriterier — interesser)**

(2008/C 22/101)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Asa Sundholm (Bruxelles, Belgien) (ved advocats S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og É. Marchal)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved C. Berardis-Kayser og M. Velardo, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand dels om annullation af sagsøgerens karriereudviklingsrapport for 2004, dels om erstatning for ikke-økonomiske tab.

Konklusion

- 1) Asa Sundholms karriereudviklingsrapport for perioden 1. januar til 31. december 2004 annulleres.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes i øvrigt.
- 3) Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 131 af 3.6.2006, s. 54.

EU-Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 13. december 2007 — Van Neyghem mod Kommissionen

(Sag F-73/06) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — almindelig udvælgelsesprøve — bedømmelse af den skriftlige prøve — frist for klage — formaliteten — begrundelsespligt)

(2008/C 22/102)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Van Neyghem (Vissenaken, Belgien) (først ved avocats S. Rodrigues, A. Jaume og C. Bernard-Glanz, dernæst ved avocats S. Rodrigues og C. Bernard-Glanz)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved V. Joris og M. Velardo, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand dels om annullation af EPSO's afgørelse af 1. juni 2005 om ikke at give sagsøgeren adgang til den mundtlige prøve i udvælgelsesprøve EPSO/A/19/04 som følge af et utilstrækkeligt resultat i den skriftlige prøve, dels en påstand om erstatning

Konklusion

1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.

2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 190 af 12.8.2006, s. 37.

EU-Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 13. december 2007 — Basili mod Kommissionen

(Sag F-108/06) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — bedømmelse — karriereudviklingsrapport — bedømmelse for 2004 — annullationssøgsmål — personalerepræsentant — udtalelse fra ad hoc-gruppen)

(2008/C 22/103)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Tamara Diomede Basili (Bruxelles, Belgien) (først ved avocats T. Bontinck og J. Feld, dernæst ved avocat T. Bontinck)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Martin og H. Kraemer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af den karriereudviklingsrapport, der blev meddelt sagsøgeren den 10. november 2005, idet der heri ikke blev taget hensyn til udtalelsen fra »ad hoc bedømmelsesgruppen og henstillinger om forfremmelse af personalerepræsentanter«.

Konklusion

1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.

2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 261 af 28.10.2006, s. 37.

EU-Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 13. december 2007 — Sundholm mod Kommissionen

(Sag F-27/07) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — bedømmelse — karriereudviklingsrapport — bedømmelse for perioden 2001/2002 — fravær på grund af sygdom — fuldbyrdelse af dom afsagt af Retten i Første Instans — artikel 233 EF)

(2008/C 22/104)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Asa Sundholm (Auderghem, Belgien) (ved S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og É. Marchal)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved C. Berardis-Kayser og M. Velardo, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af sagsøgerens karriereudviklingsrapport for perioden fra 1. juli 2001 til 31. december 2002, der blev vedtaget til fuldbyrdelse af dom afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 20. april 2005, sag T-86/04, Sundholm mod Kommissionen — påstand om erstatning

Konklusion

1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.

2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 117 af 29.5.2007, s. 37.

EU-Personalerettens kendelse (Første Afdeling) den 6. december 2007 — Marcuccio mod Kommissionen

(Sag F-40/06) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — ansøgning om oplysning om personlige ejendele, der transporterades fra tjenestestedet til bopælen — stillingtagen til sagen uforuden — åbenbart, at erstatningspåstand skal afvises)

(2008/C 22/105)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved avocat V. Messa)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Currall og C. Berardis-Kayser, som befuldmægtigede, bistået af avocat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Dels påstand om annullation af den stiltiende afvisning af sagsøgerens ansøgning om at få tilstillet en genpart af fragtbrevet vedrørende transporten af hans personlige ejendele fra Angola til Italien, dels påstand om erstatning.

Konklusion

- 1) Det er uforuden at træffe afgørelse vedrørende annullationspåstanden.
- 2) Erstatningspåstandene afvises.
- 3) Luigi Marcuccio bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Kommissionen for de Europæiske Fællesskaber.

⁽¹⁾ EUT C 143 af 17.6.2006, s. 37.

EU-Personalerettens kendelse (Første Afdeling) den 19. oktober 2007 — M mod Det Europæiske Lægemedelagentur

(Sag F-23/07) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — invaliditet — invaliditetsudvalg — afslag på indkaldelse heraf — åbenbar formel mangel)

(2008/C 22/106)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: M (London, Det Forenede Kongerige) (ved advocats S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og É. Marchal)

Sagsøgt: Det Europæiske Lægemedelagentur (ved V. Salvatore og S. Vanlievendael, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Annulation af Det Europæiske Lægemedelagenturs afgørelse af 25. oktober 2006 om afslag på sagsøgerens ansøgning om nedsættelse af et invaliditetsudvalg — påstand om erstatning.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 117 af 26.5.2007, s. 35.

Sag anlagt den 28. september 2007 — Bernard mod Europol

(Sag F-99/07)

(2008/C 22/107)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Marjorie Bernard (Woerden, Nederlandene) (ved avocat P. de Casparis)

Sagsøgt: Det Europæiske Politisamarbejde (Europol)

Sagsøgerens påstande

- Annulation af afgørelsen vedrørende klagen af 26. juni 2007, truffet den 28. juni 2007, samt af bedømmelserne af 5. februar 2007 og 25. juli 2007
- Europol tilpligtes:
 - at indrømme sagsøgeren en lønforhøjelse for perioden fra 1. september 2006 med rente
 - at betale erstatning på 7 500 EUR netto.
- Europol tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder advokatomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Denne sag vedrører bedømmelsen af sagsøgerens arbejde i perioden fra 1. september 2005 til 31. august 2006. Sagsøgerens arbejde blev bedømt med karakteren »2«, hvilket svarer til kvalifikationen »opfylder ikke fuldt ud kravene«.

Sagsøgeren indgav en klage over bedømmelsen samt over den manglende afgørelse om at indrømme hende en periodisk lønforhøjelse, hvorved hun henviste til de gældende retningslinier i Europol for bedømmelser. Sagsøgeren har gjort gældende, at der er tale om en åbenbart fejlagtig bedømmelse.

Sagsøgeren har bl.a. anført, at hendes klagepunkter blev forkastet som ugrundet ved afgørelse af 26. juni 2007, og har gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af begrundelsesprincippet fordi denne afgørelse ikke var begrundet. Direktøren for Europol har imidlertid oplyst, at bedømmelsen er blevet trukket tilbage, og at der vil blive foretaget en ny bedømmelse. Denne nye bedømmelse blev foretaget den 25. juli 2007.

Det foreliggende søgsmål vedrører således afgørelsen, der blev truffet vedrørende klagen samt bedømmelsen af 25. juli 2007.

Sag anlagt den 15. oktober 2007 — Nijs mod Revisionsretten

(Sag F-108/07)

(2008/C 22/108)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Bart Nijs (Bereldange, Luxembourg) (ved avocat F. Rollinger)

Sagsøgt: Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Revisionsrettens afgørelse om at forlænge Revisionsrettens generalsekretærs mandat i seks år med virkning fra den 1. juli 2007 annulleres.
- Subsidiært annulleres de to retsakter, der fremstilles som værende »afgørelser truffet af ansættelsesmyndigheden«, henholdsvis af 8. december 2006, hvorved Retten i Første Instans dom af 3. oktober 2006 i sag T-171/05 fuldbyrdes, og af 12. juli 2007, hvorved sagsøgerens klage af 12. marts 2007 afslås.
- Revisionsretten tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for sit søgsmål navnlig bl.a. anført følgende: i) Revisionsrettens generalsekretær har handlet ulovligt, idet han i stedet for at forelægge sagen for OLAF udtrykkeligt har afvist at skride ind eller foranstalte nærmere undersøgelser, da han modtog oplysninger med tilhørende dokumentation om, at der forelå bedrageri til skade for invalidepensionsordningen, ii) en tjenestemand har udføret sine funktioner på ulovlig vis,

iii) meddelelser om forfremmelser og datoen for disse er gentagne gange ikke blevet offentliggjort, iv) Personaleudvalgets valg i 2004 og 2006 er ulovligt af flere grunde, v) forfremmelsesproceduren er i flere tilfælde blevet tilsidesat, og der foreligger flere tilfælde af magtfordrejning med hensyn til flere udnævnelser, samt uretmæssige afgørelser fra en afdelingschef, og flere personlige interesser, der kunne kompromittere ansættelsesmyndighedens uafhængighed med hensyn til stort set alle dennes afgørelser, vi) »ansættelsesmyndighedens afgørelser« er begrundet i sagsøgerens overordnede personlige interesser og i ønsket om at skjule en opfordring til en kollega om midlertidigt at udøve ledelsesfunktioner og om at skjule den manglende forelæggelse for OLAF, vii) ansættelsesmyndigheden har støttet de anfægtede afgørelser på den samme række af åbenbare fejl, der lå til grund for de oprindelige afgørelser, som de bekræfter, idet de støtter sig på en dom, der ikke er retskraftig, og uden at have imødegået et eneste af sagsøgerens argumenter, viii) de relevante udvælgelseskomitéer er ikke blevet underrettet om, at sagsøgerens overordnede uafhængighed var kompromitteret.

Sag anlagt den 23. oktober 2007 — Behmer mod Parlamentet

(Sag F-124/07)

(2008/C 22/109)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Joachim Behmer (Bruxelles, Belgien) (ved avocats S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Europa-Parlamentets ansættelsesmyndigheds afgørelse om at tildele sagsøgeren to point for fortjeneste i forfremmelsesåret 2005 annulleres.
- Ansættelsesmyndighedens afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse AD 13 i forfremmelsesåret 2006 annulleres.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, som er tjenestemand ved Europa-Parlamentet i lønklasse AD 12, har først og fremmest gjort gældende, at ansættelsesmyndighedens afgørelser om dels at tildele ham to point for fortjeneste i forfremmelsesåret 2005, dels ikke at forfremme ham til lønklasse AD 13 i forfremmelsesåret 2006, er ulovlige.

Sagsøgeren har gjort gældende, at der er anlagt et åbenbart urigtigt skøn, at der er sket tilsidesættelse af begrundelsespligten, af punk I.6 i vejledning vedrørende proceduren for tildeling af fortjeneste — og forfremmelsespoints og af de generelle principper om retten til en karriere og ligebehandling.

Sagsøgeren har navnlig anført, at der er sket en tilsidesættelse af tjenstemandsvedtægts artikel 45 og artikel 110, stk. 1, og har fremsat en ugyldighedsindsigelse samt påberåbt tilsidesættelsen af princippet om den berettigede forventning.

Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at der er tale om forskelsbehandling som følge af hans virksomhed som personalerepræsentant i strid med vedtægts artikel 1e og artikel 24c, med artikel 1, stk. 6, i bilag II til vedtægten samt med artikel 17 i rammeaftalen indgået den 12. juli 1990 mellem Europa-Parlamentet og fagforeningerne og erhvervsorganisationerne for de ansatte ved institutionen.

Sag anlagt den 30. oktober 2007 — Van Beers mod Kommissionen

(Sag F-126/07)

(2008/C 22/110)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Isabelle Van Beers (Woluwe-St-Etienne, Belgien) (ved avocats S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Ansættelsesmyndighedens afslag på sagsøgerens ansøgning i forbindelse med certificeringsproceduren for bedømmelsesåret 2006 annulleres.
- Det fastslås, at artikel 4, stk. 2, i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 45a i tjenstemandsvedtægten (herefter vedtægten), idet den har til virkning enten at udelukke hensyntagen til det reelle niveau af de opgaver, som udføres af en ansøger til certificeringen, eller fastholder en sondring mellem de tidligere kategorier C* og B* efter 30. april 2006, er ulovlig.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, der er tjenestemand i Kommissionen i lønklasse AST 6, indgav ansøgning i forbindelse med certificeringsproceduren for bedømmelsesåret 2006. Den 29. marts 2007 stadfæstede ansættelsesmyndigheden sin afgørelse af 22. februar 2007, efter sagsøgerens klage herover, om ikke at imødekomme sag-

søgerens ansøgning i forbindelse med certificeringsproceduren for bedømmelsesåret 2006.

Til støtte for sit søgsmål har sagsøgeren for det første gjort gældende, at der er anlagt et åbenbart urigtigt skøn.

Sagsøgeren har videre gjort gældende, at artikel 4, stk. 2, i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægts artikel 45a er ulovlig.

Sagsøgeren har nærmere bestemt gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af princippet om ligebehandling, forbuddet mod forskelsbehandling og proportionalitet, af princippet om god forvaltningsskik og retten til en karriere samt af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.

Sag anlagt den 30. oktober 2007 — Coto Moreno mod Kommissionen

(Sag F-127/07)

(2008/C 22/111)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Juana Maria Coto Moreno (Gaborone, Botswana) (ved avocats K. Lemmens og C. Doutrelepon)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Den af udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve EPSO/AD/28/05 truffne afgørelse af 12. februar 2006 om ikke at opføre sagsøgeren på udvælgelsesprøvens reserveliste annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagsøgeren 25 000 EUR i erstatning med tillæg af rente for ikke-økonomisk tab.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning til dækning af advokatomkostninger, der er anslået til 8 000 EUR og attesteret i den vedlagte opgørelse.
- Principalt; de kompetente myndigheder tilpligtes at træffe enhver foranstaltning, som er egnet til på rimelig måde at kompensere den ulempe, der var en følge af den annullerede afgørelse, dvs. at der træffes ny afgørelse om sagsøgerens optagelse på reservelisten, eller
- subsidiært, såfremt en sådan optagelse ikke sker; Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagsøgeren 384 000 EUR i erstatning med tillæg af rente for økonomisk tab.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren deltog i udvælgelsesprøve EPSO/AD/28/05. Udvalgelseskomitéen afviste ved den anfægtede afgørelse af 12. februar 2007 at opføre sagsøgeren på udvælgelsesprøvens reserveliste.

Til støtte for sit søgsmål har sagsøgeren fremført fire anbringender:

Det første anbringende er principalt, at der skulle være anlagt et åbenbart fejlagtigt skøn enten alene eller i forbindelse med en manglende begrundelse og/eller tilsidesættelse af princippet *patere legem quam ipse fecisti*. Komitéen, hvis stillingtagen på dette punkt var tvetydig, lagde til grund, at sagsøgeren havde afgivet »tilfredsstillende« besvarelser, som dog var behæftet med visse svagheder. Dette var helt åbenbart ikke tilfældet, så meget desto mere som sagsøgeren svarede i overensstemmelse med Kommissionens regler.

Det andet anbringende, stadig principalt, vedrører tilsidesættelsen af meddelelsen om udvælgelsesprøven og af princippet om ligebehandling, enten alene eller i forbindelse med manglende overholdelse af rimelighedsgrundsætningen.

Det tredje anbringende, fortsat principalt, vedrører tilsidesættelsen af begrundelsespligten for så vidt som sagsøgeren klart havde adspurgt komitéen om, hvorfor en besvarelse, hun havde afgivet under den mundtlige prøve, blev anset for fejlagtig eller i hvert fald utilstrækkelig. Sagsøgeren har ikke modtaget et svar trods begrundelsespligten.

Endelig har sagsøgeren subsidiært gjort gældende, at der er anlagt et åbenbart fejlagtigt skøn enten alene eller i forbindelse med en tilsidesættelse af lighedsprincippet og proportionalitetsprincippet. De tildelte points var desuden uforholdsmæssige i forhold til resultatet (hun opnåede 25/50) og indebærer en tilsidesættelse af lighedsprincippet fordi sagsøgeren herved behandles som enhver anden ansøger, som har afgivet besvarelser, der er blevet anset for tilfredsstillende, ikke blot for så vidt angår kvalifikationsniveauet, men ligeledes i forhold til andre kriterier.

Kendelse afsagt af EU-Personaleretten den 5. december 2007 — Moschonaki mod Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene (Eurofound)

(Sag F-3/07) ⁽¹⁾

(2008/C 22/112)

Processprog: fransk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen efter tvistens mindelige bilæggelse skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 56 af 10.3.2007, s. 43.

Kendelse afsagt af EU-Personaleretten den 28. november 2007 — Karatzoglou mod Det Europæiske Genopbygningsagentur (EAR)

(Sag F-71/07) ⁽¹⁾

(2008/C 22/113)

Processprog: engelsk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen efter tvistens mindelige bilæggelse skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 269 af 10.11.2007, s. 70.